

[SagariaBogaardsAHSag1v7_Naggesigte_Inleiding.pdf](#)

[SagariaBogaardsAHSag1v11_Naggesig1.pdf](#)

[SagariaBogaardsAHSag1v18_Naggesig2.pdf](#)

[SagariaBogaardsAHSag2v1_Naggesig3.docx.pdf](#)

[SagariaBogaardsAHSag3v1_Naggesig4a.docx.pdf](#)

[SagariaBogaardsAHSag3v6_Naggesig4b.pdf](#)

[SagariaBogaardsAHSag4v1_Naggesig5a.pdf](#)

[SagariaBogaardsAHSag4v8_Naggesig5b.pdf](#)

[SagariaBogaardsAHSag5v1_Naggesig6.pdf](#)

[SagariaBogaardsAHSag5v5_Naggesig7.pdf](#)

[SagariaBogaardsAHSag6v1_Naggesig8.pdf](#)

Lig in die nag

Die Naggesigte van Sagaria

Naggesigte Inleiding

AH Bogaards

2018

Lees: Sag.1:7-11

Teks: Sag.1:7-11 (Naggesigte Inleiding)

Datum : 22 April 2018

Ps's: Ps.98:1,2; 65:2; 42:1,3; 42:4,5.

1.Inleiding.

Wat die kerk en die kerklike lewe betref kan ons sê: Ons leef in die nag, in die nag van die eindtyd. Oral is daar agteruitgang: kerke krimp en dwalings neem toe. Die aanslag teen die kerk is barmenslik groot.

Maar juis daarom is die boek **Sagaria** so troosryk: Dit is **'n lig in die donker nag**.

Hierdie troos van Sagaria het hierdie boek besonder geliefd gemaak by die Reformatore.

Calvyn byvoorbeeld beskou Sagaria as uiters geskik vir ons tyd. Want hy skryf: Ons sien hoe die duiwel sy magte mobiliseer; ons sien hoe die hele wêreld saamsweer teen die kerk, (hoe die hele wêreld saamspan) om die uitbreiding van die koninkryk te stuit. As ons daaraan dink hoe ontsaglik groot die probleme is, wat ons as kerk konfronteer, wil ons beswyk. Maar laat ons dan dink aan Sagaria: Dit is nie 'n nuwe ding is dat die vyande groter as die berge lyk in grote is nie. En laat ons (in die lig van Sagaria) daaraan dink: Die HERE is by magte om die hoë berge tot 'n gelyke vlakte te maak – so staan dit in Sagaria 4:7. **Hierdie almag van die HERE - dít is ons skild** en met hierdie skild kan ons enige groot probleem, waarmee die Satan ons probeer verskrik, afweer.

Sagaria is 'n heerlike en helder lig in 'n die donker nag.

Ons kyk na 2 punte:

1. Nag oor die Kerk: die volk van God in verdrukking; en
2. Lig in die nag: die Woord van God skyn in die duisternis.

2.1. Nag oor die Kerk: die volk van God in verdrukking.

Die naggesigte van Sagaria begin op 'n donker noot: Want bokant hierdie agt visioene staan in vers 7 as somber opskrif: Die profeet het hierdie gesigte gesien ... **in die tweede jaar van Darius...**

Hierdie opskrif is nie maar net 'n aanduiding van die **datum, die tyd** waarin Sagaria die gesigte gesien het nie. Dit is ook 'n verwysing na die donker tyds-**omstandighede**, die nood waarin die Kerk toe verkeer het.

Want sekerlik, in die tweede jaar van Darius was die lang, vreeslike ballingskap verby. Alreeds vir agtien jaar kon die Israeliete weer in hulle eie land woon. Maar hierdie vergunning tot terugkeer het in geen enkele opsig herstel van hulle onafhanklikheid nie beteken. Hierdie opskrif **in die tweede jaar van Darius** wil sê: Israel staan nog steeds onder heidense heerskappy.

Daarby moet ons onthou: Die groepie teruggekeerde Jode in Jerusalem was maar 'n klein onderdeel van dié heidense wêreldmoondheid. Hulle was net 42 360 in getal. **So klein was die kerk in daardie tyd!**

Op hierdie donker noot borduur die profeet skynbaar voort wanneer hy sê **wat** hy in daardie nag aanskou het: Hy sien 'n **mirt in die diepte! Die mirt is hier beeld van die Kerk**. Die mirt was maar 'n nietige struikie in vergelyking met die magtige sederboom of sipres. Daarby staan daar dat die mirt **in die diepte** gestaan het. Die **diepte** is beeld van die oorheersing deur die groot magte van daardie tyd.

Die gesig is vir ons brandend aktueel as ons dink aan die groot doodsvyande waarmee die kerk in ons tyd en deur die eeue heen moet worstel. Ons **Kategismus** praat van die duiwel, die wêreld en ons eie sondige natuur. En dan sê ons belydenis daarby: Dit is magte **só** groot, **só** sterk, en onself is **só** klein, **só** swak, dat ons in onself geen oomblik daarteen staande kan bly nie. (HK 52:127)

Hoe sal die kerk ooit kan voortbestaan in so 'n **nag van verdrukking**. Maar dit bring ons by die tweede punt:

2.2. die Woord van die HERE deur Sagaria skyn in die duisternis

Inleiding

In die stikdonker duisternis van vernedering en verdrukking **het die woord van die HERE tot die profeet Sagaria ... gekom...**

Alreeds in die naam van die profeet - **Sagaria** - lê so groot en troosryke prediking opgesluit. Want dié naam beteken: **die HERE gedenk – die HERE dink aan sy volk**. En dan moet u by die woordjie **dink** nie verstaan dat die HERE bloot net met die verstand aan sy volk dink nie. Dit hou oneindig veel meer as dit in. Wanneer die HERE aan sy Kerk dink, beteken dit dat Hy aan sy verbond dink, dat Hy aan sy beloftes dink, dat Hy sy beloftes vervul, dat Hy sy kerk helpend tegemoet kom en hulle van hul vyande verlos (Nm.10:9).

Om Sagaria te verstaan, moet ons ook Haggai ken. Ons moet Sagaria sien in verband met Haggai en Haggai se profesieë en beloftes. Haggai en Sagaria was tydgenote. Hulle profesieë oorvleuel gedeeltelik.

1. Haggai se eerste 2 profesieë val in dieselfde tyd as Sagaria se optrede. In die **eerste profesie** van Haggai (1:1-15) kry die volk **opdrag om die tempel te herbou**. Hulle begin ook daarmee. Daarby gee Haggai aan hulle die heerlike belofte van die HERE: **Ek is met julle** (vers 13) – Immanuel.
2. In sy **tweede profesie** (2:1-9) ontvang die volk nog 'n belofte: die belofte van die **heerlikheid van die herboude tempel**. Weer herhaal die HERE die belofte **dat Hy met hulle sal wees** (2:4-5). Daarby voeg die HERE dan die belofte van hoofstuk 2:6-7: **Want so sê die Here van die leërskaar: 'n Rukkie nog, 'n kort tydjie, dan sal Ek die hemel en die aarde en die see en die droë grond laat bewe. Ek sal ook al die nasies laat bewe, sodat die skatte van al die nasies sal toevloei; en Ek sal hierdie huis met heerlikheid vervul, sê die Here van die leërskaar**. En dan beloof die HERE in die negende vers: **Die toekomstige heerlikheid van hierdie huis sal groter wees as die vroeëre** (tempel van Salomo), **sê die Here van die leërskaar; en op hierdie plek sal Ek vrede gee, spreek die Here van die leërskaar**.

Wat 'n heerlike beloftes deur Haggai. MAAR - van dit alles was daar in die tyd van Sagaria nog so min te sien: Darius was nog stewig in die saal en van die nuwe tempel was nog so bitter min te sien.

Maar luister dan mooi na wat van Sagaria gesê word.

Van Sagaria word gesê: Hy het die **almagswoord** van die HERE ontvang. Ek sê dit met nadruk so: sy **Almags**-woord. Want dit is besonder treffend hoe dit in die oorspronklike daar staan. In ons vertaling lees ons dat die Woord van die HERE tot Sagaria **gekom** het, maar die oorspronklike lui: Die Woord van die HERE het **geskied, gebeur**! As sy Woord weerklink, gebeur daar iets. Dieselfde woord kry ons ook in **Genesis** waar daar deur die skeppende woord van die HERE telkens iets **geskied**: En God het gespreek en dit was so! **En God het gesê: Laat daar lig wees! En daar was lig.** Uit niks!

Wat die uiterlike skyn betref mag dit daarom lyk asof Darius en wêreldkragte die septer swaai in die geskiedenis, maar hoog bo Darius troon die HERE wat die geskiedenis bepaal en deur Wie se Woord alles geskied.

.... **En op die oog af mag dit lyk asof die wêreldmagte van ons tyd**, asof die sonde, die duiwel en sy ganse ryk die loop van gebeure bepaal, maar die Bybel leer ons tot troos van sy Kerk van alle eeue: Alle wêreldgebeure is in sy hand; en alles **gebeur** volgens sy **Almags**-woord; en in alles **dink** die HERE aan sy kerk; in alles het Hy ons redding en ons heil op die oog. Ja, die tempel van die HERE, die kerk, sal herrys in groot heerlikheid.

Ek sal na julle terugkeer, sê die HERE van die leërskaar in Sagaria 1:3. Hy sal na sy volk toe kom. Daaroor gaan dit in die naggestigte van Sagaria, Hierdie naggestigte van Sagaria predik almal Christus. In Hom keer die HERE terug na sy volk. In Hom sal alles wat Sagaria verkondig het, vervul word. In Hom sal al die nagskadus van sonde en dood, duiwel en wêreld oorwin word. Deur Hom sal die Nuwe Jerusalem herrys en sal God altyd by sy volk woon. Sy koms sal die nuwe tempel veel heerliker maak as die tempel van Salomo. **Dit is in kort saamgevat die heerlike belofte van die HERE aan Sagaria.**

Ja, die HERE se **groot beloftes aan Haggai** en die **beloftes in die naggestigte van Sagaria** sal vervul word

Maar die HERE laat ook deur Sagaria sien **hoé** die verbondsbeloftes van Haggai en Sagaria vervul so word. Want die HERE sê deur Sagaria vir die teruggekeerde bannelinge: **Keer terug na My, spreek die Here van die leërskaar, en Ek sal na julle terugkeer, sê die Here van die leërskaar.** (vers 3).

Keer terug na My ... en Ek sal na julle terugkeer. Dit is woorde wat ons die verbond leer verstaan. Die HERE gee sy belofte: Hy sal na sy kerk terugkeer. Maar by sy belofte gee Hy ook sy eis: **Keer terug na My**, sê die HERE van die leërskaars. Die eis van bekering kom by die belofte. As Israel hom bekeer, mag hulle weet: ... **dán sal Ek na julle terugkeer**

En dan wys die HERE hulle op die waarskuwende voorbeeld van hulle vaders: Hulle het ook die verbond, hulle het ook beloftes gehad. MAAR ... hulle het die vervulling nie ontvang het nie, omdat hulle onbekeer gebly het.

Dit is opvallend hoeveel keer Sagaria die Naam **HERE van die leërskaars** gebruik: **54 maal**. **Drie maal** weerklink dit in die enkele vers 3: So spreek **die HERE van die leërskaars**: Keer terug na My, spreek **die HERE van die leërskaars**, en Ek sal na julle terugkeer, sê **die HERE van die leërskaars**. Die Naam **HERE van die leërskaars** benadruk dat die leërskaars van die hemel syne is, dat Hy alle mag het en dat hy sy beloftes kan en sal waar maak. Die HERE, die troue Verbondsgod, is die HERE van die leërskaars, die Almagtige. So is die God van die kerk. Wat 'n troos.

Maar kom ons kyk na **die begin van die eerste naggesig**

Eerste deel van naggesig 1

Wanneer die profeet vertel wat hy in daardie nag gesien het, begin hy in vers 8 met die woordjie **kyk**. Met die woordjie kyk word die aandag in die Hebreeus op iets heel besonders gevestig: **Kyk**, sê Sagaria, **kyk, daar was 'n man wat op bruin perd ry...**

En dan gaan die profeet voort om te sê waarna ons moet kyk: **Kyk, die man**, die man op die perd **het gestaan tussen die mirteboom wat in die diepte was...** Wie is hierdie Man? Dit is niemand anders as **die Engel van die HERE** van Wie ons in vers 11 lees nie! O, wat 'n groot vertroosting was dit nie vir die profeet nie: dat hy **die Engel van die HERE** kon aanskou tussen die mirte, dit wil sê in die midde van die verdrukke volk van God nie. Want hierdie Engel van die HERE is niemand anders as daardie Engel deur Wie die HERE vroeër sy volk uit Egipte, deur die woestyn en in die beloofde land ingelei het nie. Sy verskyning hier, noudat Sagaria Hom mag aanskou tussen die mirte in die dal, was vir Hom 'n teken dat die HERE aan sy volk dink – Sagaria – die HERE gedenk. Hy gaan met sy volk bemoeienis ten goede met hulle wil maak. In die engel van die HERE is God Self met hulle! Immanuel! Want hierdie Engel van die HERE is niemand anders as die Seun van God in sy Ou Testamentiese gedaante nie.

Kom ons trek nou die lyn deur na die Kerk van die **Nuwe Testament** en spesifiek na die boek **Matteus**. In Matteus gaan dit onder andere oor die groot, donker nag van verdrukking van die kerk. Maar weet u wat is nou so troosryk aan Matteus? Dit is **omring en ingesluit en omraam** deur die belofte aan die Kerk: God met ons! Want **Matteus** begin immers met die belofte **Emmanuel** (1:23) en dit eindig ook met die versekering van Jesus aan sy gemeente: ***En kyk, Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld.*** (28:20). Midde in die nag van die laaste dae met al sy donker verskrikkings mag ons daarom weet: Die Seun van God beklee met alle mag in die hemel en op die aarde (Mt 28:19) is in ons midde! Ook ons hoor die woordjie **kyk** van Sagaria: ***En kyk, kyk*** (gee tog aandag), ***kyk, Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld.*** (28:20). **Kyk**, die Seun van God met ons in die dal, in die diepte; die almagtige HERE van die leërskaar met sy almagtige Evangelie. Hoekom kyk ons net na die donker magte, die mag van die duiwel en die Antichris? Hoekom kyk ons nie getroos na hierdie gesig nie: ***Aan my is gegee alle mag in die hemel en op die aarde ... : En kyk, Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld ... HERE van die leërskaar?***

In die eerste naggestig van Sagaria tree die Engel van die HERE op as Bevelhebber van 'n verkennerspatroolie van engele, eweneens op perde. Hulle moet aan Hom verslag doen oor die wêreldgebeure en die posisie van die Kerk. **Die HERE is geïnteresseerd in die lot van sy kerk – ook vandag, ja, ook vandag!**

En dan is daar ook nog die kleur van die perde: rooi, vosrooi en wit. **Die kleure wissel dus van rooi tot wit.** Met die rooi word aangedui die kleur bloed. Dit wys op bloed wat in die stryd vergiet word. Die Engel van die HERE is die strydende Christus, wat sy verdrukke volk verlos uit die mag van wêreld en duiwel, sonde en dood. Hierdie stryd sou Hom egter sy eie bloed kos op die slagveld van Golgota. Maar deur die stryd heen sal die glorie kom. En daarop wys die wit: Dit is die kleur van oorwinning! Dit is die resultaat van sy stryd aan die kruis: die Ruiters op sy haelwit perd. (Op 6:2)

3. Slot.

Die Kerk leef in die nag van die groot verdrukking. Dit is waar. Maar:

Die lig het al begin deurbreek in die nag in groot glans en heerlikheid – in die verlossingswerk van Christus. AMEN

Lig in die nag

Die Naggesigte van Sagaria

Naggesig 1

AH Bogaards

2018

Lees: Sag.1:11-17

Teks: Sag.1:11-17 (eerste naggesig)

Datum: 6 Mei 2018

Ps's: Ps.72:1; 119:39; 68:1 ; Sk.10:1,2.

1.Inleiding.

Die Kerk verkeer in die nag van verdrukking. Ons leef in die laaste dae, in die dae van die Antichris. Die groot vraag is: Hoe kan ons as kerk onder hierdie groot druk staande bly? Die kerk is so klein en so swak. Die vyand daarenteen is so sterk en magtig.

Die antwoord hoor ons in die eerste naggesig van Sagaria. Sagaria sien die Engel van die HERE by sy Kerk staan, by die mirteboom in die diepte. Hierdie Engel van die HERE is Christus in sy Ou Testamentiese verskyning. Hy is die geheim, Hy is die almagtige rede vir die voortbestaan van die kerk.

Ja, die Here Jesus is by sy kerk. En nou is dit so troosryk om te sien **wat die Seun van God daar doen: Hy DOEN VOORBIDDING VIR SY KERK!** In verband met die voorbidding kyk ons na die volgende drie hoofpunte:

1. Die **aanleiding** tot sy voorbidding;

2. die **inhoud** van sy voorbidding; en
3. die **verhoring** van sy voorbidding.

2.1. Die AANLEIDING tot sy voorbidding (v 11b)

Tussen die mirtebome in die diep dal het Sagaria die Engel van die HERE gesien staan. Dit is Christus. Die mirtebosse beeld die kerk af, die kerk in die diepte van verdrukking.

‘n Verkennerspatroolie van engele moet aan die Engel van die HERE verslag doen oor die toestand in die wêreld: Hoe staan die volkere teenoor mekaar? Gis en kook dit? Is daar oorlogsrumoer en geweld? En - hoe lyk dit met die volk van God?

Helaas, die rapport van die engele is diep teleurstellend. Hulle rapporteer: ***Ons het die aarde deurkruis, en kyk, die ganse aarde is stil en rustig.***

Miskien vind u dit vreemd dat ek dit 'n **TELEURSTELLENDEN RAPPORT** noem. In ons tyd is daar soveel oorlogsrumoer en geweld op die wêreldtoneel. Wat sal dan tog heerliker wees om te hoor as: Oral is daar stilte en rus; oor die ganse aarde heers daar vrede?

Ons sal die teleurstellende van hierdie verslag moet verklaar teen die agtergrond van die profesie van Haggai.

Kom ons kyk dan na die profesie van Haggai:

Net 'n paar maande tevore het Haggai geprofeteer in 'n skynbaar hopelose situasie. Slegs 'n klein handjie vol Israeliete het uit Babel teruggekeer en hulle het geleef onder die heerskappy van die heidense wêreldryk van Persië. Boonop is die land geteister deur droogtes en misoeste. Wel het hul pas weer begin met die tempelbou, maar dinge wou maar net nie vlot verloop nie: Die Samaritane het die werk teëgestaan en die werk wou maar net nie vorder nie.

Toe het die mense ook teruggedink aan die eerste tempel, die van Salomo. Hoeveel heerliker was daardie tempel nie toe nie. Hoe radikaal anders was dit nie in daardie tyd nie! Dit was 'n geweldige tyd: Die hele wêreld het in beweging gekom, die Libanon het gedreun van bylslae en tempelgoud is aangebring uit die verre Ofir. Ja, toe was die hele wêreld in rep en roer. Alles het gedraai om die tempel wat sou verrys in Jerusalem in groot heerlikheid.

Maar nou - ag, nou was alles so teleurstellend anders.

Onder daardie omstandighede het Haggai die mense getroos met heerlike vooruitsigte. Die HERE sal weer die wêreld in beroering bring:

- Enersyds sal daar 'n groot, wêreldwye **BEWEGING** kom. Volke sal hulle skatte in Jerusalem indra. Daarby sal die toekomstige heerlijkheid van die huis van die HERE veel groter wees as in die tyd van Salomo (Hg.2:6-9).
- Andersyds sal die **OORDELE** van God oor die Gode- en Kerk-vyandige nasies losbreek: Trone sal Hy omverstoort en die mag van groot koninkryke sou Hy verbreek (Hg.2:21-22).

To so ver die profesieë van Haggai

Maar juis dít is die teleurstellende van die rapport van engelepatrollie: Van al daardie wonderlike vergesigte van Haggai was nog niks te sien nie. Alles was nog **stil en rustig**. Van 'n groot herlewing onder die nasies en dat volkere hul skatte vir die tempel in Jerusalem sou indra, was daar geen sprake nie. Van die strafgerig van God teen die Gode-vyandige wêreldryke was daar geen teken nie. Daarby was die nuwe tempel so gering in vergelyking met die tempel van Salomo.

Wat dit aan betref, bevind **ons as Nuwe Testamentiese gelowiges** ons in 'n ietwat **anderse posisie** as die volk van God in die dae van Sagaria. Ons weet dat Christus na sy tempel, sy gemeente, gekom het met sy geboorte. Wat 'n heerlijkheid. Ons weet ook van die triomf van ons Here Jesus oor die Satan aan die kruis van Golgota. Ons weet verder van die heerlijkheid van Pinkster, hoe die tempel van die Here, dit is ons, die Kerk van die Here, vervul is met heerlijkheid, met die Gees van ons verhoogde Heiland. En ons weet ook uit Handeling van die tiomftog van die Heilige Gees, hoe mense uit verskillende nasies toegevoeg is tot die tempel van die Nuwe Bedeling, die gemeente van God.

En **tog, ook by ons is daar nog sprake van teleurstelling**. Want ook in ons dae is daar nog so min te sien van dié groot beloftes van God. **Want nog steeds** is die volkome vervulling van die beloftes nie daar nie; nog steeds is die Kerk strydende Kerk; nog steeds moet die Kerk sug onder die vyandelike aktiwiteite van die duiwel, die wêreld en sy ganse ryk. Die afval neem toe. Die getalle krimp.

Hierdie noodtoestand van die volk van die HERE was die **aanleiding tot die voorbidding** van die Engel van die HERE. Kom ons kyk nou na.

2.2. Die INHOUD van sy voorbede(v 12)

Hoor hoe hartroerend bid Hy: **HERE van die leërskaar, hoe lank nog bly U sonder ontferming oor Jerusalem en oor die stede van Juda waarop u alreeds sewentig jaar vertoornd was?**

O, Hy weet dat die HERE se toorn oor sy volk volkome regverdig was. Hoe het hulle hulle nie verhard in 'n uitwendige godsdiens en afgodery nie. Maar die Engel van die HERE weet ook dat daar by die HERE **ontferming** is. **Hy sal nie vir altyd twis en nie vir ewig die toorn behou nie** (Ps.103:9). Hy het immers self by monde van die profeet Jeremia beloof dat Hy na sewentig jaar 'n einde sal maak aan sy tugtiging (Jer.25:11; 29:10).

En aan hierdie belofte aan Jeremia herinner die Engel van die HERE die HERE: aan wat God self beloof het. **Hierdie Voorbidder weet hoe om die sterkste redes aan te voer, want Hy pleit o.g.v. God se eie beloftes.** Hoor u Hom pleit: O HERE, hoe lank sal dit nog duur voordat die heilstyd kom? U het dit tog self beloof? U het tog self gesê: sewentig jaar sal die ellende duur - maar dan sal Ek tot Israel terugkeer en My ontferm en in groot liefde my volk genadig wees?

Hier hou ons Advokaat, Christus, 'n aangrypende pleidooi.

Ag, self het sy volk alle reg en aanspraak op God se beloftes verbeur. Maar hul Voorspraak kan met reg eis dat God sy beloftes aan hulle vervul, want in die volheid van die tyd het Hy gekom en hulle deur die bloed van die kruis weer die volste reg op God se heilsbeloftes geskenk.

O, hoe moes hierdie gebed Sagaria en sy volk nie bemoedig het nie! Menigmaal het hulle self hierdie gebed gebid: **Hoe lank nog, o HERE?** Wat 'n geweldige troos moes dit daarom nie vir hulle gewees het nie: In hulle bede staan hulle nie alleen nie, maar daar is Iemand wat vir hulle pleit en hulle saak is sy saak – die Engel van die HERE!

HOE LANK NOG, O HERE? Ook in die Nuwe Testament klink dié bede uit die mond van God se Kerk. Want in Openbaring 6 sien Johannes onder die altaar die siele van die wat gedood is ter wille van die woord van God en hulle roep met 'n groot stem: **HOE LANK, o heilige en waaragtige Heerser, oordeel en wreek u nie ons bloed op die bewoners van die aarde nie** (vv 9-10)? Daardie **hoe lank** druk uit die groot verlange van die strydende Kerk dat God tog sy beloftes sal vervul: dat Hy alle God- en Kerk-vyandige magte in die poel van vuur sal werp (Mt.25:41; Op.20:10).

In die derde plek hoor ons van

2.3. die VERHORING van die Engel van die HERE se voorbede(vv 13-17)

Onmiddelik, op die gebed van die Engel van die HERE, weerklink daar van die troon van God **die antwoord**.

Maar hier kry ons ook iets besonders: Die antwoord word nie gegee aan die Engel van die HERE nie, maar **aan die engel wat by Sagaria staan**. Ons sal nog meermale van hierdie engel hoor in die naggestigte: Dit is die engel wat die visioene aan Sagaria moes uitleë. Hierdie engel gee die antwoord van die HERE aan die profeet deur en Sagaria kry op sy beurt die opdrag om dit aan die volk bekend te maak. Die Engel van die HERE het immers nie vir Homself gebid nie. Hy het as Voorbidder opgetree vir die volk van God. En daarom word die antwoord bekendgemaak vir die Kerk in nood. Dit is so besonder troosvol: Die antwoord kom tereg op die plek waarvoor dit ook uiteindelik bestem is, naamlik die volk van die HERE soos dit in druk verkeer.

En die antwoord getuig van 'n ryk gebedsverhoring. Die antwoord word beskryf as **goeie woorde, troosvolle woorde**. Dit is 'n blye boodskap. Die inhoud daarvan is: **So spreek die HERE van die leërske: Ek ywer oor Jerusalem en oor Sion met 'n groot ywer**.

Let op die **teëstelling**. Die verslag van die verkennerpatrolië lui: Die hele aarde verkeer in volkome rus. Maar terwyl dit op aarde rustig is, woed daar 'n storm in die hemel. Terwyl Israel moedeloos dink: "**Daar gebeur niks nie**", sê die HERE daarenteen: **Hy het al in groot ywer ontbrand jeens sy volk**.

By hierdie **ywer** moet ons dink aan 'n huweliksverhouding, aan die **liefdesywer van 'n man vir sy vrou**. Daarmee sê die HERE: Ewemin as wat 'n man dit sal duld dat iemand die eer van sy vrou aantast, ewemin sal die HERE dit duld dat sy bruid, die Kerk, kwaad aangedoen word. Met jaloerse liefde waak Hy oor sy volk. Hy kan dit nie verdra dat die heidense volke sy volk vertrap het nie. Wie sy volk aanraak, raak sy oogappel aan. Daarom is Hy **grootliks vertoornd** oor die nasies.

- En reeds het Hy begin om sy **oordele oor die wêreld** uit te stort. Dit sien ons in die oorloë, natuurrampe en pessiëktes soos Vigs. Dit is alles oordele van God. Maar dit is nog maar die begin. Die finale oordeel kom nog.
- Daarenteen wend die Hom met **ontferming tot sy volk**. Eintlik staan dit daar in die meervoud, **ontferming-E**, om **die oorvloed van sy medelyde** vir sy Kerk uit te druk. Die Kerk sal die oorvloedige rykdom van sy genadige liefde daarin ervaar: dat die tempel weer

sal herrys en Jerusalem weer opgebou sal word. Anders gestel: Die HERE sal weer onder sy volk kom woon en die Kerk sal weer opgebou word.

Die aanvanklike vervulling van hierdie profesie het gekom toe, onder Esra en Nehemia, die tempel voltooi is en die stede van Juda inderdaad herrys het. Maar nog heerliker het die liefdesywer van die HERE vir sy volk ontbrand in die stuur van sy Seun: ***Want so lief het God die wêreld gehad, dat Hy sy eniggebore Seun gegee het...*** (Jh.3:16). Toe het God onder sy volk kom woon. En op Pinksterdag het Hy sy Nuwe Testamentiese tempel betrek: Sy Gees is in oorvloedige mate uitgestort en Hy het nie maar net onder ons nie, maar in ons kom woon. En Handeling word verkondig die opbou van Jerusalem, d.i. die gemeente, want daarin lees ons hoe die Kerk met krag uitgebrei het oor die hele wêreld. Maar die volkome vervulling kom nog: daardie dag wanneer die Nuwe Jerusalem uit die hemel sal neerdaal, toeberei soos 'n bruid wat vir haar man versier is. Dan sal die tabernakel van God by die mense wees en Hy sal by hulle woon, en hulle sal sy volk wees; en God sal self by hulle wees as hulle God. Dan sal al die stryd en verdriet van die Kerk iets van die verlede wees (Op.21:1-5). Wat 'n heerlijkheid, wat 'n heerlike tempel.

3. Slot

Dit is die uitsig wat ons het in verdrukings en vervolgingsnag: Ons sal hierdie heerlike beloftes ontvang. Nee, nie omdat ons so goed is nie. Intendeel ons skuld voor God is hemelhoog. Maar ons sal dit ontvang want:

***Dis Christus wat die skuld wou dra,
die dood vir ons gesterf het, ja,
wat, opgewek in glorie sit
en altyddeur vir ons wil bid*** (Sk.10:2)

AMEN

Lig in die nag

Die Naggesigte van Sagaria

Naggesig 2

AH Bogaards

2018

Lees: Sag.1:15, 18-21

Teks: Sag.1:15, 18-21 (tweede naggesig)

Datum: 13 Mei 2018

Ps's: 68:1,2 ; 86:6,8,9; 68:9,10,14 ; 68:15,16.

1.Inleiding.

- In die eerste naggesig het Sagaria **aan die eenkant** 'n swartgallige gesig te sien gekry: die **die kerk wat oorheers word deur heidense wêreldmagte**
- **Maar aan die anderkant** het hy aanskou hoe die lig van die Woord in die donker nag skyn. Daardie Woord het onder andere gesê: **Die HERE is grootliks vertoornd teen die nasies wat sy volk verdruk**. Daarop brei die tweede naggesig nou uit: Die HERE gaan in sy toorn die die God- en Kerk-vyandige magte wat sy Kerk so onderdruk oordeel en sy volk verlos.

Dit is 'n hoogs aktuele en 'n besonder troosryke gesig hierdie, ook vir die Kerk van die hede wat van alle kante 'n oormag van vyande in die gesig staar.

In verband met die tweede naggesig wil ek saam met u dan hierdie twee hoofpunte oordink:

1. die Kerk **bedreig** deur die wêreldmagte; en

2. die Kerk **verlos** deur die Wêreldheerser.

2.1. Die Kerk bedreig deur die wêreldmagte.

Die eerste wat Sagaria gewaar wanneer hy na die eerste visioen weer sy oë opslaan, is **VIER HORINGS**.

Die profeet verstaan nie die betekenis van die **horings** nie. Daarom wend hy hom tot die **tolk-engel**. Dit is dieselfde engel wat ook die eerste naggesig aan hom verklaar het. Aan hom vra hy: **Wat beteken dit?** Daarop verklaar die engel dit aan hom: ***Dit is die horings wat Juda, Israel en Jerusalem verstooi het.***

In die Bybel is horings meermale simbole van mag (Deut.33:17; Ps.18:2). So sien ons dit dan ook in die diereryk: Baie diere gebruik hulle horings sowel om hulself te verdedig as om aan te val. Heel dikwels wys horings in die Woord egter ook op magte wat daarop uit is om die Kerk kwaad aan te doen (vgl Dan.7). Ook in ons teks is dit duidelik die geval, want die engel sê: Die horings die volk van God **verstrooi** het. Soos 'n woedende bul met sy sterk horings alles wat hom hinder, die lug in slinger, sodat dit in alle rigtings verstrooi word, so het die volke met Israel gedoen: Hulle is weggeslinger na Babel en verstrooi in ballingskap. Hierdie horings laat Sagaria daarom duidelik sien hoe die Kerk in sy dae deur die vertrap is.

Dit is betekenisvol dat die profeet **vier** horings sien. Hierby moet ons nie gaan uitpluis watter vier moondhede dit was wat Juda so platgetrap het nie. Ons moet goed onthou dat ons hier met 'n **visioen** te doen het. Hierdie getal het dus nie 'n letterlike nie, maar 'n **simboliese** betekenis. Soos **drie** die getal van die Goddelike Drie-Eenheid is, dui **vier** die steeds **die onheilige wêreld** aan. Dit is die ganse wêreldmag wat vanuit al vier windrigtings, van oos en wes, van noord en suid teen die Kerk aanstorm. **Van alle sye** word die Kerk dus bedreig. Maar nie alleen van alle sye nie, maar **ook in alle tye**. Die **name** van die vyande mag wissel, maar in wese is en bly dit dieselfde vier horings. Noem die horings Babel, Persië, Hitler of die Kommunisme - dit maak uiteindelik nie werklik saak nie. Altyd is daar die horings wat stamp teen die mure van die Kerk. Eeu in eeu uit word die poging herhaal om die mag en die invloed van die Kerk te breek. In sy kommentaar op hierdie gedeelte sê **Calvyn: Die Here stel hier voor ons, soos in 'n spieël, die ware toestand van die Kerk vandag. Laat ons nie verwonderd wees as die wêreld aan alle kante te kere gaan teen die Kerk nie...** Ek

wil daarby voeg: Laat ons eerder verbaas wees as ons geen teenstand ondervind nie, want dit is 'n aanduiding dat ons aan die verkeerde kant staan.

Van dié kerkverwoestende werk van die horings sê die tolk-engel voorts: Hulle het die volk van die HERE so verstrooi **dat niemand sy kop opgetel het nie**. Koppe wat hang – dit is mos die liggaamshouding van iemand wat moedeloos is. Jerusalem het in puin gelê, die tempel is verbrand, en die volk is verstrooi in ballingskap. Enige hoop vir die toekoms van God se ryk is weggeslaan. Watter kans het Juda gehad teen die enorme oormag van die supermoondheid, Babel?

So was dit toe, so is dit tans: Die wêreld is magtig; die Satan is - so skyn dit altans - die onbetwiste alleenheerser van die aarde. Die Kerk van die HERE daarenteen kwyn weg en dit lyk asof die Koninkryk van God hoe langer hoe meer terrein verloor.

Gekonfronteer met die geweldige mag van die sataniese media, stomgeslaan deur die verwoede aanval teen ons jeug en om die Kerk so in puin, so verval, in 'n toestand van afval en wêreldgelykvormigheid te sien - dit maak 'n mens so oneindig moedeloos, die koppe sak.

Ons het geen kans teen die oormag **Die Satan is veels te sterk vir ons! Vir óns** ja, MAAR NIE VIR GOD NIE. En dit bring ons by ons tweede punt:

2.2. die Kerk verlos deur die Wêreldheerser.

Sagaria sien vervolgens VIER SMEDE. Maar, eintlik sê ek dit verkeerd: Die HERE **toon** hom vier smede. Die verskil tussen v.18 en v.20 mag u beslis nie ontgaan nie. Die eerste vers lui: **En ek het my oë opgeslaan en gekyk - daar was vier horings**. Dié vers benadruk dat Sagaria die **horings** met sy eie oë gesien het en kon sien. **MAAR** met die **smede** was dit anders: Die profeet se aandag moes spesiaal daarop gevestig word. Sy oë moes daarvoor geopen word. Die HERE moet hom dit **toon**. Dit is van besondere betekenis, want dit beteken: Die HERE het 'n plan met die smede, maar uit ons eie sien ons dit nie. Ons natuurlike oë is blind daarvoor. Die Heilige Gees moet ons geloofsoë gee. Alleen in die lig van die Woord sien ons die smede en God se bedoeling met hulle. Dit maak 'n mens nuuskierig om te weet wie die smede is en wat God met hulle beoog. Laat ons kyk.

Teenoor die vier horings wat die voortbestaan van sy Kerk bedreig, plaas die HERE vier smede.

Maar waarom nou juis **smede**?

- Dit sê ENERSYDS iets van die **horings**: Die horings is **van yster**! En yster is sterk! Daarmee word dus gesê: Die vyand waarmee Juda te make het, is uiters gedug, sterk soos yster.
- Maar die **vier smede** sê ANDERSYDS ook iets oor **die magte wat die HERE teenoor die horings plaas ter verlossing** van sy volk:
 1. Eerstens leer dit ons dat **dié magte genoeg is**. Wanneer daar sprake is van vier horings, plaas die HERE nie daarteenoor drie smede nie, maar vier: soveel verdrukkers, soveel uitredders!
 2. Maar dat dié verlossende magte uitgebeeld word as "vier smede", sê nie alleen dat hulle genoeg is nie. Dat hul **juis smede** genoem word, leer ons tweedens hul **bekwaamheid** vir hul taak ken. "God vind", sê Spurgeon, "ook geskikte liede; nie vier om met penne te skryf nie...maar vier smede." Dit is manne wat gewoon is daaraan om met yster te kan werk en wat dit ook kan doen. Teenoor die vier ysterhorings plaas God dus vier gespierde manne vol krag en met hulle groot hamers slaan hulle die horings te pletter.

Maar wie is nou hierdie magte wat deur die HERE ingeskakel word om die horings neer te slaan? Is dit engele in die hemel? Of is dit miskien groot manne in die Kerk, soos Luther en Calvyn? Daar is heelwat Bybel-verklaarders wat die antwoord in dié rigting soek.

Ons sal egter goed moet let op **die getal vier**. **Vier** is in die Bybel altyd aanduiding van **die aarse mag, die wêreldmag in sy volle krag**. Dit beteken hier: Hierdie smede versinnebeeld 'n nuwe wêreldmag wat die eerste wêreldmag, die vier horings, in sterkte ver te bowe gaan. Dit wil sê: Die wêreld bewerk self die ondergang van sy eie wêreldmagte. Groot wêreldmagte wat opruk teen die volk van die HERE, word nou-nou, nou-nou deur ander magte, ook van hierdie aarde, vernietigend verslaan.

Die Bybel self gaan ons in hierdie gedagte voor: Want in Jesaja lees ons hoe die wêreldmag van Sirië deur die mag van Assur verslaan is. En hoe is Babel nie deur die Meders en die Perse verpletter nie? Telkens weer gebruik God een wêreldmag om 'n ander, wat sy Kerk bedreig, te vernietig. Dit is 'n troosvolle gedagte vir die volk van God.

Natuurlik moet ons **nie dink dat die smede self so erg begaan was oor die lot van Juda** nie: Persië was nie minder heidens en anti-christelik van aard as sy voorganger, Babel, nie. Die smede het dus ewe min die goeie vir die Kerk op die oog gehad. **Hulle was ter selfder tyd self ook horings**. Maar die HERE bestuur dit so dat die een vyandige mag die ander verteer.

Dieselfde gedagte kry ons ook in Openbaring 12, in die gesig van die vrou en die draak. Eers rig die draak hom teen die kind, Jesus. Maar na sy oorwinning en hemelvaart, wend die Satan hom tot die vrou, dit is die Kerk: ***En die slang het uit sy bek water soos 'n rivier agter die vrou aan uitgegooi, om haar te laat wegvoer deur die rivier*** (v.15). Hierdie watervloed is niks anders as magte uit die aarde wat die draak teen die Kerk mobiliseer nie. Maar dan gebeur daar iets merkwaardigs: "...die ***aarde*** het die vrou te hulp gekom, en die ***aarde*** het sy mond oopgemaak en die rivier opgesluk...(v.16)." Dit beteken: aardse magte verhinder die vloed van wêreldmagte om die Kerk te verswelg!

Maar waaraan moet ons nou presies dink as ons hoor van wêreldmagte wat teen die volk van God opstaan? Seer sekerlik gaan dit om staatkundige magte, byvoorbeeld die kommunisme, wat die voortbestaan van die Kerk in gevaar stel. Maar ook die stroom van die tydsgees, die watervloed van ons wêreldsgesinde kultuur - dink maar aan die sportverafgoding, popmusiek en die stroom van pornografie -, dit dreig om die Kerk te oorweldig.

Ja, as 'n mens dit alles sien, vra jy jouself wanhopig af: Wat sal van die Kerk word? Maar is ons nie self getuies daarvan hoe die horing van kommunisme neergeslaan is deur die smede van nasionalisme nie? En kan dit nie miskien ook so wees dat die HERE met die smede van sosialisme en nasionalisering die horings van die afgod geld, wat ons so bedreig, wil afkap nie?

Ja, die vyand is so sterk! Maar hou goeie moed. Telkens weer span alles saam teen die Koninkryk van God. Maar wanneer daar gejuig word dat dit gedaan is met volk van God, dan kom die HERE met sy redding. As die verdrukking sy toppunt bereik en u moedeloos u hoof laat sak, hef dan u hoof in 'n oorwinnaarshouding omhoog, want u Redder is sterk en u Verlosser is naby(Fil.4:5). God se saak mag miskien nie sonder vyande wees nie, maar die tweede naggesig openbaar aan ons dat dié vyande op hulle beurt, danksy God se bestuur, weer hulle vyande het. Hulle kan werklik nie doen wat hulle wil nie. Die HERE gebruik die een as 'n horing en die ander as 'n smid. En die smede is altyd genoeg en bekwaam vir hul taak. Laat daarom maar gerus die bestuur van die wêreld, en ook van u eie lewe, aan Hom oor! Dit is in goeie hande toevertrou! U dink tog seker nie dat u dit beter kan doen as Hy nie? Die vyand is tog veels te sterk vir u! Maar, o, dat Hy regeer - dit moet u so heerlike vrede en gemoedsrus gee!

Want Hy kom met sy OORDEEL teen die horings. Sy gerig is aan die werk wanneer Hy die smede stuur om die horings ***skrik aan te jaag*** en ***neer te werp***. Miskien vind u dit ietwat vreemd, want

die HERE self het Babel tog gestuur om sy volk te straf. Ja, dis waar, maar uit v.15 kan ons aflei dat hulle hul boekie te buite gegaan het: Terwyl dit vir die HERE net daarom gegaan het om sy volk vaderlik te **tugtig**, was dit die wêreldryk se oogmerk om hulle te **verdelg**. Dit was hul eintlike sonde en daarom was die HERE **grootliks vertoornd** oor hulle. In die tweede naggessig word dit twee keer gesê dat hulle die volk van God **verstrooi** het. Moet tog nie in hierdie herhaling 'n breedsprakigheid sien nie. Nee, dit moet dien om as 't ware uiting te gee aan die hewige verontwaardiging van God, omdat die vyand hom so vergryp het aan sy Kerk wat Hy so innig lief het (vgl. Leatsch!). En dit kan die HERE nie verdra nie. **Want**, sê Sagaria in hf.2:8, **wie julle aanraak, raak sy oogappel aan**. U weet self hoe teer en sensitief jou oogappel is. Met hierdie uitdrukking sê die HERE dus: Deur die leed wat sy volk aangedoen is, word Hy Self seergemaak. Dit sny deur sy eie hart wanneer ons verdruk word. Daarom is Hy bitterlik vertoornd teen die vyand van sy volk. Hulle sal sy oordeel nie vryspring nie.

3. Slot.

Reeds is God besig om sy en sy volk se vyande te oordeel. In die oorloë en die geweld van ons tyd is God se smede aan die werk. Dit moet ons nie bang maak nie, want daarin is God besig om te werk aan die verlossing van sy volk. Maar wee ons as ons ons bevind daar waar die oordeelsbui losbars.

AMEN.

Lig in die nag

Die Naggesigte van Sagaria

Naggesigte 8

AH Bogaards

2018

Lees: Sag.6:1-8

Teks: idem (naggesig 8)

Datum: 23 September 2018

Ps's: Ps.68:1,2,6; Sk.26:1,2,11; 68:9,10,11; 68:13,15.

1. Inleiding

God se volk is 'n bedreigde volk. Van alle kante word ons aangeval: van die buite-, maar ook van die binnekant. Aan die eenkant is daar die aanvalle van die wêreld met sy verlokking, maar ook sy haat wat dit oor Gods kinders uitstort - dit is die duiwelse Babel van twintigste eeu. Maar daar is ook die aanslag van binne: dwaallere, verleidende geeste, wat met die Babilon van ons tyd saamspan en gemene saak maak om die getroue volk van die HERE uit te roei.

Die aanskoue van dié enorme oormag - dit kan 'n mens so sielsbenoud maak: Wat kan 'n skamele handjievol gelowiges tog vermag teen so oormag? Maar dit maak hierdie laaste visioen juis so besonder troosryk: **Want Sagaria sien hoe die oorlogswaens van die HERE van die leërskaie uittrek, reeds aan die opruk is en besig is om die gerig te voltrek aan al ons en sy vyande.** Gode sy dank: Ons is nie alleen in ons stryd nie, maar die HERE van die leërskaie is met ons!

Na drie punte kyk ons:

1. Die HERE bevry sy volk deur gerig(v.1-3);

2. die HERE bevry sy volk deur die gerig van die GEES(vv.4-8); en
3. die HERE bring vir sy volk rus aan deur die gerig van die Gees(v.8).

2.1. Die HERE bevry sy volk deur gerig (vv.1-3)

Vir die soveelste maal in sy naggesigte slaan Sagaria sy oë op. Hierdie keer word sy blik na die **hemel** gerig. Wat hy dan te siene kry, is **twee berge van koper** en tussen die twee berge is die uitgang van die hemel, die poort van die paleis van die hemelse God.

Juis wanneer die profeet sy oë so na die hemel opslaan, kom daar vier waens met perde tevoorskyn. Hulle kom van die troon van die Here van die ganse aarde voor Wie hulle gestaan het (v.5). Voor elke wa is daar twee perde. Die eerste span is rooi, die tweede swart, die derde wit en die vierde gevlek.

Dié waens is egter nie gewone waens nie, maar **strydwaens**! Dit was die **oorlogswerktuie** van die ou tyd. Van strydwaens word daar in die Heilige Skrif meermale melding gemaak. Dit was rytuie op twee wiele wat gewoonlik deur twee perde getrek is. Die stryder wat in die wa gestaan het, is soms gehelp deur 'n koetsier wat die wa op die slagveld laat rondbeweeg het. Die strydwa was 'n gedugte oorlogswerktuig. So ver as wat dit gegaan het, het die strydwa dood en verwoesting gesaai. Die strydwa is egter nie net in die geveg gebruik nie: Die leëraanvoerder het dit ook na die oorwinning beklim om voor die juigende skare sy segetog te hou.

Die strydwaens nou waarvan die agtste naggesig melding maak, **kom van die God af**. Dit beteken: Dit is **oordeelswaens, oordeelswerktuie van die HERE, waarmee Hy gerig oefen op die aarde**.

Dit sal vir u des te duideliker word wanneer u let op die kleure van die perde wat die waens trek: Dit is rooi, swart, wit en bont. In Openbaring 6 kry ons 'n verklaring van die verskillende kleure, want ook daar is sprake van perde met dié besondere kleure en daar word spesifiek gesê wat elk van die kleure simboliseer:

1. **Rooi** dui op **bloedvergieting** en oorlog;
2. **swart** is die kleur van **hongersnood**;
3. **wit** simboliseer **oorwinning**, soos ook in ou Rome wit perde die segewa van die oorwinnaar by sy intog getrek het.

In **Openbaring 6** word die **wit perd eerste** genoem en volg die ander in die stoet, waardeur alreeds onmiddelik aangedui word **dat 'n Oorwinnaar deur die wêreld trek**, Wat al die rampe aanwend as sy instrumente om vir Hom die weg te baan. Hier in Sagaria 6 gaan rooi en swart voorop om aan te dui dat hulle baanbrekerswerk doen, terwyl die witte dan die volkome seëpraal vir die Here behaal;

4. **bont**, die laaste, vierde kleur, wys op allerlei **pessiektes**, nog wapens dus in die triomftog van ons God en Koning!

Dat daar **vier waens** is - die vier slaan weer op die **vier hoeke of windrigtings van die aarde**. D.w.s. die HERE se gerig gaan uit oor die ganse aarde.

Dit bring ons by die tweede:

2.2. Die HERE bevry sy volk deur die gerig van sy Gees (vv.4-8)

Nadat hy 'n blik op die strydwaens en hulle veelkleurige perde gewerp het, verlang Sagaria weer van die tolkengel. Dit kry hy ook, want die engel verklaar: Hierdie vier strydwaens **is die vier winde van die hemel** (v.5).

Reeds in die vorige naggessig(5:9) het ons gesien dat **wind** in die Bybel dikwels simbool van die **Heilige Gees** is. Hier in naggessig agt is dit ook die geval.

Dit blyk dus dat die **taak** van die vier waens is om die Gees van die HERE te dra na die vier hoeke van die aarde.

Dit laat onwillekeurig die vraag by 'n mens opkom: Maar watter verband is daar tussen die Gees van die HERE en die oorlogswaens, wat die Gees meevoer en neerlaat in die land van die noorde? Is dit nie 'n groot kontras nie: die vredebrengende Gees en die dood en verwoesting saaiende waens? Nee, beslis nie!

O, sekerlik word Hy aan ons voorgehou as die **Gees van die lewe in Christus Jesus**. Hy is immers die Gees van die wedergeboorte So sien ons Hom in die Bybel aan die werk **as lewebrengende Gees**. **MAAR** ons sien ook nog 'n ander sy van sy werk in die Heilige Skrif: In **Jes.4:4** word Hy die **Gees van strafgerig en die Gees van uitdelging** genoem. Daar word Hy dus aan ons voorgehou nie as die Gees wat lewe skenk nie, maar die **Gees wat die dood bring**. So word Hy ook in ons teks geteken: nie as die Gees van verlossing nie, maar as die Gees van verderf.

Waar gaan die Gees die skale van God se toorn uitstort? Oor die hele wêreld het ons gesien, want juis daarom was daar sprake van vier waens. In vers 8 word egter gesê dat die Gees tot rus kom in die land van die noorde, dit is **Babel**.

Waarom word nou Babel hier uitgelig? Dit is sekerlik nie sonder rede nie. Immers, **Babel** is in die Woord **simbool van die Gode- en Kerk-vyandige wêreldmag, beeld van die ryk van die antichris** wat poog om die Lam van sy troon te stoot. Dwarsdeur die Bybelse geskiedenis is Babel daarom 'n verskriklike bedreiging vir die Kerk. Daar het die magtigste vyand altoos sy sentrum gehad.

Hoe 'n bemoedigende gedagte moes dit daarom nie vir Sagaria se tydgenote gewees het - en vir ons - nie, om te hoor dat die HERE daarheen sy gerigswaens laat opruk nie. Ja, daarheen stuur die HERE twee waens, die swarte, die wa van die dood, en die witte, die triomfwa, agterna. Dit is 'n besonder sinvolle gedagte dat die wit perde na Babel gestuur word, want dit wil sê: Juis daar, waar die mag van die vyand die sterkste was, sal die HERE die mees volslae oorwinning behaal.

Maar op nog 'n ander land word ons aandag ook gevestig: die land van die suide, dit is **Egipte**. Daarheen trek die bont perde uit. Hier is weereens nie sprake van willekeur nie. U weet immers dat **Egipte die land van slawediens** was, die plek waar Farao probeer het om die volk van God uit te roei. Ook dié land staan dus in die Bybel as **simbool van die magte wat daarop uit is om die Kerk uit te vernietig**.

Vir die volk van God nie net in die tyd van Sagaria nie, maar van alle eeue, is **dié laaste naggesig** enersyds dus besonder **bemoedigend**, want dit toon ons, omring deur vyande en aangeval van alle kante, dat die HERE dit nie ongewreek laat nie, maar alreeds trek sy oordeelswaens uit. Alreeds is Hy besig om sy oordeel te voltrek en alles stuur af op die finale gerig oor al sy en ons vyande.

Andersyds hou hierdie visioen egter 'n **dringende waarskuwing in vir die Jode wat in Babel** agtergebly het en vir 'n Kerk wat soos Babel geword het: ***Gaan uit haar uit, my volk, sodat julle nie gemeenskap met haar sondes mag hê en van haar plaë ontvang nie*** (Op.18:4)."

Die laaste wat ons hoor, is:

2.3. Die HERE bring vir sy volk rus aan deur sy Gerigsgees(v.8)

Die **triomflied** - so kan ons hierdie naggesig ook in 'n sekere sin beskryf - eindig op 'n hemelhoë noot: **Die Heilige Gees kom tot rus in die land van die noorde!**

Om hierdie woorde ten volle te verstaan en te waardeer, moet ons **terug na naggesig nommer een**: Daar het dit ook gegaan oor perde wat op pad was, perde wat die hele aarde deurkruis het. Dit was 'n verkennerpatroillie. Hulle verslag van die gang van sake in die wêreld was egter so bitter terleurstellend: ***Ons het die ganse aarde deurkruis, en kyk, die ganse aarde is stil en rustig*** (1:11). Dit wil sê: Daar gebeur geen wêreldskokkende dinge nie. Die wêreldmag voer nog onbeperk en ongeskok heerskappy. Daar is **nog geen teken dat die HERE toeslaan op die magte wat sy Kerk onderdruk en bedreig nie**. Toe het die Engel van die HERE, Jesus, gekom met 'n hartstogtelike voorbede: **Hoe lank nog, HERE?** Hoe lank nog sal hierdie situasie voortduur? Sal die profesie van Haggai dat God hemel en aarde sal beweeg terwille van sy tempel, sy Kerk, dan nooit vervul word nie? Daarop het die HERE geantwoord: ***Ek ywer oor Jerusalem met 'n groot ywer*** (1:14). Ek sal metterdaad hemel en aarde laat beweeg.

En in die laaste naggesig sien ons inderdaad die **vervulling van die belofte en die verhoring van die gebed van ons Here Jesus Christus**: Die Gees van God hét inderdaad hemel en aarde beweeg en het nou tot rus gekom in die land van die noorde en dit is die uiteindelijke rus. Die rus van **Sagaria 1 was die stilte voor die storm**, maar die **rus van Sagaria 6 is die stilte na die storm**. Dit is die rus wat ook oorbly vir die volk van God. As die vyande van God verdelg is, as die goddeloses nie meer sal wees nie, sal die volkome rus van die ewige Kanaän aanbreek.

Dit was vreeslike dinge wat Sagaria te sien gekry het. Wie beef nie by die aanskoue van die gruwelike oorlogstuig nie? Maar hierdie dinge moet ons harte ook laat tril van vreugde, want wanneer ons sien hoe dié profesie rondom ons in vervulling gaan in die gestalte van oorloë en wêreldrampe, weet ons: Dit is geboortepyne. Straks sal uit hierdie barensweë te voorskyn kom God se nuwe wêreld.

Ook Jesus het aan sy Kerk gesê: Daar sal oorloë wees en gerugte van oorloë en die een nasie sal teen die ander opstaan en daar sal hongersnode wees en pessiëktes en aardbewings op verskillende plekke (Mt.24:6,7). Dit is om van bang te word wanneer ons in ons tyd sien hoe dié dinge gebeur. Tog maak dit ons ook bly, want daarin hoor ons die naderende voetstappe van ons Bruidegom. Daarby weet ons: In hierdie gerigte is God verlossend aan die gang met sy volk en is die Gees besig om, al oordelende, heen te werk na die salige rus. Daarom, verheug u met bewing, want uit hierdie wêreldchaos sal die nuwe aarde onder die nuwe hemel tevoorskyn tree. Die nag het ver gevorder, dit is byna dag. Voor gloor die dageraad van 'n nuwe môre.

Intussen is die Gees van oordeel en gerig nog aan die gang in ons dae. Die een volk gryp die ander aan die keel. Die een ramp volg op die ander. Ons hoor van aardbewings en die pessiectes soos vigs, van droogtes en oorstromings. Dit beteken: Die Gees is nog aan die werk en Hy sal nie tot rus kom voordat al sy en sy volk se vyande vernietig is nie. Dan eers sal die groot rus uiteindelik aanbreek.

Intussen moet ons in die tekens van die tye voorbodes sien van die rus wat daar oorbly vir die volk van God. Dit is soveel bewyse dat die Gees van ons Here Jesus reddend aan die gang is en heenspoed (v.7) na die voltooiing van sy arbeid. Daarom het Jesus ook gesê: Moenie bang wees wanneer julle al hierdie dinge sien gebeur nie.

3. Slot.

Sagaria 1 het begin in die nag. Sagaria 6:8 sê: Die nag is verby. Die dag is daar. Die Gees kom tot rus.

AMEN.

Lig in die nag

Die Naggesigte van Sagaria

Naggesigte 8

AH Bogaards

2018

Lees: Sag.6:1-8

Teks: idem (naggesig 8)

Datum: 23 September 2018

Ps's: Ps.68:1,2,6; Sk.26:1,2,11; 68:9,10,11; 68:13,15.

1. Inleiding

God se volk is 'n bedreigde volk. Van alle kante word ons aangeval: van die buite-, maar ook van die binnekant. Aan die eenkant is daar die aanvalle van die wêreld met sy verlokking, maar ook sy haat wat dit oor Gods kinders uitstort - dit is die duiwelse Babel van twintigste eeu. Maar daar is ook die aanslag van binne: dwaallere, verleidende geeste, wat met die Babilon van ons tyd saamspan en gemene saak maak om die getroue volk van die HERE uit te roei.

Die aanskoue van dié enorme oormag - dit kan 'n mens so sielsbenoud maak: Wat kan 'n skamele handjievol gelowiges tog vermag teen so oormag? Maar dit maak hierdie laaste visioen juis so besonder troosryk: **Want Sagaria sien hoe die oorlogswaens van die HERE van die leërskaer uittrek, reeds aan die opruk is en besig is om die gerig te voltrek aan al ons en sy vyande.** Gode sy dank: Ons is nie alleen in ons stryd nie, maar die HERE van die leërskaer is met ons!

Na drie punte kyk ons:

1. Die HERE bevry sy volk deur gerig(v.1-3);

2. die HERE bevry sy volk deur die gerig van die GEES(vv.4-8); en
3. die HERE bring vir sy volk rus aan deur die gerig van die Gees(v.8).

2.1. Die HERE bevry sy volk deur gerig (vv.1-3)

Vir die soveelste maal in sy naggesigte slaan Sagaria sy oë op. Hierdie keer word sy blik na die **hemel** gerig. Wat hy dan te siene kry, is **twee berge van koper** en tussen die twee berge is die uitgang van die hemel, die poort van die paleis van die hemelse God.

Juis wanneer die profeet sy oë so na die hemel opslaan, kom daar vier waens met perde tevoorskyn. Hulle kom van die troon van die Here van die ganse aarde voor Wie hulle gestaan het (v.5). Voor elke wa is daar twee perde. Die eerste span is rooi, die tweede swart, die derde wit en die vierde gevlek.

Dié waens is egter nie gewone waens nie, maar **strydwaens**! Dit was die **oorlogswerktuie** van die ou tyd. Van strydwaens word daar in die Heilige Skrif meermale melding gemaak. Dit was rytuie op twee wiele wat gewoonlik deur twee perde getrek is. Die stryder wat in die wa gestaan het, is soms gehelp deur 'n koetsier wat die wa op die slagveld laat rondbeweeg het. Die strydwa was 'n gedugte oorlogswerktuig. So ver as wat dit gegaan het, het die strydwa dood en verwoesting gesaai. Die strydwa is egter nie net in die geveg gebruik nie: Die leëraanvoerder het dit ook na die oorwinning beklim om voor die juigende skare sy segetog te hou.

Die strydwaens nou waarvan die agtste naggesig melding maak, **kom van die God af**. Dit beteken: Dit is **oordeelswaens, oordeelswerktuie van die HERE, waarmee Hy gerig oefen op die aarde**.

Dit sal vir u des te duideliker word wanneer u let op die kleure van die perde wat die waens trek: Dit is rooi, swart, wit en bont. In Openbaring 6 kry ons 'n verklaring van die verskillende kleure, want ook daar is sprake van perde met dié besondere kleure en daar word spesifiek gesê wat elk van die kleure simboliseer:

1. **Rooi** dui op **bloedvergieting** en oorlog;
2. **swart** is die kleur van **hongersnood**;
3. **wit** simboliseer **oorwinning**, soos ook in ou Rome wit perde die segewa van die oorwinnaar by sy intog getrek het.

In **Openbaring 6** word die **wit perd eerste** genoem en volg die ander in die stoet, waardeur alreeds onmiddelik aangedui word **dat 'n Oorwinnaar deur die wêreld trek**, Wat al die rampe aanwend as sy instrumente om vir Hom die weg te baan. Hier in Sagaria 6 gaan rooi en swart voorop om aan te dui dat hulle baanbrekerswerk doen, terwyl die witte dan die volkome seëpraal vir die Here behaal;

4. **bont**, die laaste, vierde kleur, wys op allerlei **pessiektes**, nog wapens dus in die triomftog van ons God en Koning!

Dat daar **vier waens** is - die vier slaan weer op die **vier hoeke of windrigtings van die aarde**. D.w.s. die HERE se gerig gaan uit oor die ganse aarde.

Dit bring ons by die tweede:

2.2. Die HERE bevry sy volk deur die gerig van sy Gees (vv.4-8)

Nadat hy 'n blik op die strydwaens en hulle veelkleurige perde gewerp het, verlang Sagaria weer van die tolkengel. Dit kry hy ook, want die engel verklaar: Hierdie vier strydwaens **is die vier winde van die hemel** (v.5).

Reeds in die vorige naggestig(5:9) het ons gesien dat **wind** in die Bybel dikwels simbool van die **Heilige Gees** is. Hier in naggestig agt is dit ook die geval.

Dit blyk dus dat die **taak** van die vier waens is om die Gees van die HERE te dra na die vier hoeke van die aarde.

Dit laat onwillekeurig die vraag by 'n mens opkom: Maar watter verband is daar tussen die Gees van die HERE en die oorlogswaens, wat die Gees meevoer en neerlaat in die land van die noorde? Is dit nie 'n groot kontras nie: die vredebrengende Gees en die dood en verwoesting saaiende waens? Nee, beslis nie!

O, sekerlik word Hy aan ons voorgehou as die **Gees van die lewe in Christus Jesus**. Hy is immers die Gees van die wedergeboorte So sien ons Hom in die Bybel aan die werk **as lewebrengende Gees**. **MAAR** ons sien ook nog 'n ander sy van sy werk in die Heilige Skrif: In **Jes.4:4** word Hy die **Gees van strafgerig en die Gees van uitdelging** genoem. Daar word Hy dus aan ons voorgehou nie as die Gees wat lewe skenk nie, maar die **Gees wat die dood bring**. So word Hy ook in ons teks geteken: nie as die Gees van verlossing nie, maar as die Gees van verderf.

Waar gaan die Gees die skale van God se toorn uitstort? Oor die hele wêreld het ons gesien, want juis daarom was daar sprake van vier waens. In vers 8 word egter gesê dat die Gees tot rus kom in die land van die noorde, dit is **Babel**.

Waarom word nou Babel hier uitgelik? Dit is sekerlik nie sonder rede nie. Immers, **Babel** is in die Woord **simbool van die Gode- en Kerk-vyandige wêreldmag, beeld van die ryk van die antichris** wat poog om die Lam van sy troon te stoot. Dwarsdeur die Bybelse geskiedenis is Babel daarom 'n verskriklike bedreiging vir die Kerk. Daar het die magtigste vyand altoos sy sentrum gehad.

Hoe 'n bemoedigende gedagte moes dit daarom nie vir Sagaria se tydgenote gewees het - en vir ons - nie, om te hoor dat die HERE daarheen sy gerigswaens laat opruk nie. Ja, daarheen stuur die HERE twee waens, die swarte, die wa van die dood, en die witte, die triomfwa, agterna. Dit is 'n besonder sinvolle gedagte dat die wit perde na Babel gestuur word, want dit wil sê: Juis daar, waar die mag van die vyand die sterkste was, sal die HERE die mees volslae oorwinning behaal.

Maar op nog 'n ander land word ons aandag ook gevestig: die land van die suide, dit is **Egipte**. Daarheen trek die bont perde uit. Hier is weereens nie sprake van willekeur nie. U weet immers dat **Egipte die land van slawediens** was, die plek waar Farao probeer het om die volk van God uit te roei. Ook dié land staan dus in die Bybel as **simbool van die magte wat daarop uit is om die Kerk uit te vernietig**.

Vir die volk van God nie net in die tyd van Sagaria nie, maar van alle eeue, is **dié laaste naggesig** enersyds dus besonder **bemoedigend**, want dit toon ons, omring deur vyande en aangeval van alle kante, dat die HERE dit nie ongewreek laat nie, maar alreeds trek sy oordeelswaens uit. Alreeds is Hy besig om sy oordeel te voltrek en alles stuur af op die finale gerig oor al sy en ons vyande.

Andersyds hou hierdie visioen egter 'n **dringende waarskuwing in vir die Jode wat in Babel** agtergebly het en vir 'n Kerk wat soos Babel geword het: ***Gaan uit haar uit, my volk, sodat julle nie gemeenskap met haar sondes mag hê en van haar plaë ontvang nie*** (Op.18:4)."

Die laaste wat ons hoor, is:

2.3. Die HERE bring vir sy volk rus aan deur sy Gerigsgees(v.8)

Die **triomflied** - so kan ons hierdie naggesig ook in 'n sekere sin beskryf - eindig op 'n hemelhoë noot: **Die Heilige Gees kom tot rus in die land van die noorde!**

Om hierdie woorde ten volle te verstaan en te waardeer, moet ons **terug na naggesig nommer een**: Daar het dit ook gegaan oor perde wat op pad was, perde wat die hele aarde deurkruis het. Dit was 'n verkennerpatroillie. Hulle verslag van die gang van sake in die wêreld was egter so bitter terleurstellend: ***Ons het die ganse aarde deurkruis, en kyk, die ganse aarde is stil en rustig*** (1:11). Dit wil sê: Daar gebeur geen wêreldskokkende dinge nie. Die wêreldmag voer nog onbeperk en ongeskok heerskappy. Daar is **nog geen teken dat die HERE toeslaan op die magte wat sy Kerk onderdruk en bedreig nie**. Toe het die Engel van die HERE, Jesus, gekom met 'n hartstogtelike voorbede: **Hoe lank nog, HERE?** Hoe lank nog sal hierdie situasie voortduur? Sal die profesie van Haggai dat God hemel en aarde sal beweeg terwille van sy tempel, sy Kerk, dan nooit vervul word nie? Daarop het die HERE geantwoord: ***Ek ywer oor Jerusalem met 'n groot ywer*** (1:14). Ek sal metterdaad hemel en aarde laat beweeg.

En in die laaste naggesig sien ons inderdaad die **vervulling van die belofte en die verhoring van die gebed van ons Here Jesus Christus**: Die Gees van God hét inderdaad hemel en aarde beweeg en het nou tot rus gekom in die land van die noorde en dit is die uiteindelijke rus. Die rus van **Sagaria 1 was die stilte voor die storm**, maar die **rus van Sagaria 6 is die stilte na die storm**. Dit is die rus wat ook oorbly vir die volk van God. As die vyande van God verdelg is, as die goddeloses nie meer sal wees nie, sal die volkome rus van die ewige Kanaän aanbreek.

Dit was vreeslike dinge wat Sagaria te sien gekry het. Wie beef nie by die aanskoue van die gruwelike oorlogstuig nie? Maar hierdie dinge moet ons harte ook laat tril van vreugde, want wanneer ons sien hoe dié profesie rondom ons in vervulling gaan in die gestalte van oorloë en wêreldrampe, weet ons: Dit is geboortepyne. Straks sal uit hierdie barensweë te voorskyn kom God se nuwe wêreld.

Ook Jesus het aan sy Kerk gesê: Daar sal oorloë wees en gerugte van oorloë en die een nasie sal teen die ander opstaan en daar sal hongersnode wees en pessiëktes en aardbewings op verskillende plekke (Mt.24:6,7). Dit is om van bang te word wanneer ons in ons tyd sien hoe dié dinge gebeur. Tog maak dit ons ook bly, want daarin hoor ons die naderende voetstappe van ons Bruidegom. Daarby weet ons: In hierdie gerigte is God verlossend aan die gang met sy volk en is die Gees besig om, al oordelende, heen te werk na die salige rus. Daarom, verheug u met bewing, want uit hierdie wêreldchaos sal die nuwe aarde onder die nuwe hemel tevoorskyn tree. Die nag het ver gevorder, dit is byna dag. Voor gloor die dageraad van 'n nuwe môre.

Intussen is die Gees van oordeel en gerig nog aan die gang in ons dae. Die een volk gryp die ander aan die keel. Die een ramp volg op die ander. Ons hoor van aardbewings en die pessiëktes soos vigs, van droogtes en oorstromings. Dit beteken: Die Gees is nog aan die werk en Hy sal nie tot rus kom voordat al sy en sy volk se vyande vernietig is nie. Dan eers sal die groot rus uiteindelik aanbreek.

Intussen moet ons in die tekens van die tye voorbodes sien van die rus wat daar oorbly vir die volk van God. Dit is soveel bewyse dat die Gees van ons Here Jesus reddend aan die gang is en heenspoed (v.7) na die voltooiing van sy arbeid. Daarom het Jesus ook gesê: Moenie bang wees wanneer julle al hierdie dinge sien gebeur nie.

3. Slot.

Sagaria 1 het begin in die nag. Sagaria 6:8 sê: Die nag is verby. Die dag is daar. Die Gees kom tot rus.

AMEN.

Lig in die nag

Die Naggesigte van Sagaria

Naggesigte 4b

AH Bogaards

2018

Lees: Sag.3.

Teks: Sag.3:6-10 (Naggesig 4b).

Datum: 22 Julie 2018

Ps's: 122:1,2; 6:1; 118:10, 11; 133:1,2.

1. Inleiding.

Die eerste deel van die vierde naggesig het geprofeteer **van die wonder van skuldvergifnis**,.

Hierdie heerlike wonder

- lê eerstens op **ons 'n groot verantwoordelikheid: Nou moet ons ook leef soos priesters, soos Christene;**
- tweedens lewer die skuldvergifenis as **vrug** op: die vrederyk van God, die vrede van God en die vrede met mekaar.

Ons kyk in hierdie preek na skuldvergifnis en:

1. die **plig** wat skuldvergifnis meebring;
2. die **tekens** wat daardie skuldvergifnis afbeeld; en
3. die **vrug** van die skuldvergifnis.

2.1. Die plig wat skuldvergifnis meebring (vv 6,7)

Op 'n wonderlike manier, sonder enige verdienste van hulle kant, is Josua en die Kerk wat hy verteenwoordig, gered uit die ballingskap en is hulle skuld uitgedelg. Dit alles is uitsluitlik die werk van ons Saligmaker, die Engel van die HERE: Hy is die een wat die vuil klere uittrek.

Maar maak hierdie leer nie sorgelose en goddelose mense nie (H.K. V/A 64)? Kon Josua en sy kollegas nie redeneer nie: Ons is nou gered, ons kan maar in die sonde bly voortleef en die vuil klere van ongeregtigheid aanhou; Christus sal dit tog uiteindelik wegneem en alles sal regkom?

Geensins nie, want uit die res van die visioen blyk dat alleen in die weg van priesterlike gehoorsaamheid en getroue vervulling van hul priesteramp, die heerlike beloftes van God in vervulling sal gaan.

Want met nadruk verklaar die Engel van die HERE, dit is Christus Self, in vers 7: ***AS jy in my weë wandel en AS jy my verordeninge onderhou, DAN sal jy my huis bestuur en my voorhowe bewaak, en Ek sal jou vrye toegang verleen onder diegene wat hier staan.***

AS jy dit en dat doen, DAN sal jy in die teenwoordigheid van die HERE mag kom. Die heilsbeloftes van die HERE is dus beslis gekoppel aan sekere eise.

Twee **EISE** word aan Josua en sy vriende gestel (v.7a):

1. **Eerstens** moet hulle in die weë van die HERE wandel. Die HERE eis van hulle dat hulle in hulle **persoonlike lewe** getrou sal wees en hulle sal gedra na sy wil.
2. **Tweedens** moet hulle die verordeninge van die HERE onderhou, d.w.s. hulle moet hulle **ampswerk** met getrouheid en in gehoorsaamheid aan die Woord volbring.

➔Maar dan wag daar ook ryk **BELOFTES** op Josua: Dan mag hy weer as priester die huis van die HERE bestuur en waak oor die suiwerheid van die erediens (v7b).

En nog is die HERE nie klaar met sy allerheerlikste beloftes nie. In die laaste deel van vers 7 beloof Hy verder: ***En Ek sal jou vrye toegang verleen onder diegene wat hier staan. Diegene wat hier staan***, is die **engele** wat rondom die troon van die HERE staan om Hom te dien (v.4 e.v.; Ps.103:20 e.v.; Mt.18:10). Wat hier belowe word, is nie alleen dat Josua toegang kry tot die engele-teenwoordigheid. Nee maar saam met die engele mag hy voor God se troon staan! Die weg tot die Vaders troon staan vir hom nie minder oop as vir dié engele nie.

Onder die Ou Verbond was dit die besondere voorreg van die hoëpriester alleen dat hy in die allerheiligste van die tempel, daar waar die ark, simbool van die troon van die HERE, gestaan het, kon ingaan. Onder die Nuwe Verbond word hierdie voorreg op alle gelowiges oorgedra, want in Efesiërs sê Paulus vir gelowiges uit die Jode, sowel as uit die heidene: ... **deur Jesus het ons almal die toegang deur een Gees tot die Vader** (2:17,18; vgl.Hb.4:16). Dit is die ontsaglike groot wonder van die gebed: Daardeur mag ons tot reg voor God se troon kom, met al ons nood. Deur die skuldbetalende bloed van die Lam mag ons weer by God kom en onder die engele wandel.

Maar let wel, ook vir ons geld dit: Die feit dat Jesus aan die kruis ons skuld betaal het, mag ook ons nie aanleiding gee tot 'n houding van: My sondeskuld is tog uitgedelg, nou kan ek maar leef soos ek wil nie. Ook aan ons word die eise gestel om priesterlik ons hele lewe as 'n lewende dankoffer aan die Here te wy, aldus Romeine12:1.

Die Here eis van ons priesterlike werke. MAAR ons moet **nie hierdie priesterlike dankoffers sien as werke waardeur ons die hemel kan verdien nie**. Die dankoffers **vólg tog op die skulddelging** waarvan die eerste deel van die vierde naggesig vertel. Die hele Bybel leer ons ook: Wie gewortel is in die vrugbare grond van die verlossingswerk van Christus word deur Hom nie alleen verlos van sondeskuld nie, maar ook van sondemag,

Enersyds verkondig die vierde naggesig aan die volk van die HERE die **skuldvergifnis en waartoe dit ons verplig**. Maar die HERE wil ons en Israel **ook tekens gee van dié wonder**:

2.2. tekens van die skuldvergifnis (vv 8,9)

Om die belangrikheid van wat volg te benadruk, word Josua opgeroep: ***Luister tog***. Gee aandag.

Luister tog, o Josua, jy wat die hoëpriester is, jy en jou vriende wat voor jou sit - ja, WONDERTEKENS is hulle.

Wondertekens word Josua en sy mede-priesters genoem, want daar het 'n **reddings-wonder** aan hulle geskied. Dit het gelyk asof alles verby was toe God sy volk in ballingskap gedryf het en die priesters saam met hulle. Hulle het ook niks beters verdien nie. Maar sonder dat die HERE daartoe verplig is deur iets verdiensteliks in hulle, het God 'n wonder van almag en genade aan hulle gedoen. Hulle ampswerk was verontreinig, nogtans het die HERE hulle weer aangeneem en herstel in hulle amp. Is dit nie 'n wonder nie?

Maar hulle is nie slegs wonders nie, maar wonderTEKENS. Hulle is **voortekens** van 'n des te groter wonder wat kom. Hierdie wonder van God se reddende genade aan hulle profeteer van die sondelgende genade van God in Christus wat nog in die toekoms lê.

Hulle is wondertekens, **want** wat hulle ervaar het, wys na die verlossingswerk van Christus! **WANT kyk, Ek sal my Kneg, die Spruit, laat kom!** Deur Hom sal die skuld van God se volk uitgedelg word. Deur Hom sal die Kerk gered word van die ballingskap van die ewige dood.

GOD DIE VADER STUUR HOM: Want kyk, Ek sal my Kneg, die Spruit, stuur. Dit is tog 'n belangrike gedagte: Die Seun kom as gestuurde van die Vader. Meestal loop mense met die heel **verkeerde voorstelling van die Vader as grimmige Regter**, maar toe het ons liewe Heiland sy toorn kom stil. Die opvatting hier agter is dat ons verlossing uitsluitlik die werk van die Seun is. Hoe anders is die leer van die Bybel nie: want dit leer ons dat die Seun nie op eie inisiatief gekom het nie, maar as Gestuurde van die Vader: **Want so lief het God die Vader die wêreld gehad, dat Hy sy eniggebore Seun gegee het** (Jh.3:16). Soveel het die Vader vir ons oorgehad, dat Hy sy geliefde Seun nie gespaar het nie!

Met die koningshuis van Dawid was dit gedaan. Saam is hulle weggevoer na Babel, afgekap deur die HERE. Van die boom het daar net 'n stomp oorgebly, maar die HERE het sy Kneg, die Spruit, gestuur: Uit daardie afgekapte boomstomp laat die HERE nou 'n loot opspruit. Hier gebeur 'n ontsaglike groot wonder. Want, sê Jesaja: **Hy tog het soos 'n loot voor sy aangesig opgespruit en soos 'n wortel uit droë grond** (Jes.53:1). In vrugbare, nat aarde sou 'n mens nog lewe kon verwag het, maar God gee lewe waar geen lewe menslikerwys gesproke meer moontlik is nie. Hy wek lewe uit die dood. Hy stuur sy Seun tot redding van sy volk. Deur Hom is ons wat dood was deur die misdade en die sondes, lewend gemaak (Ef.2:1).

So sal die Ryk van God gebou word. Sy Kerk, d.i. sy tempel, **sál** voltooi word. En as **waarborg** daarvan lê **die HERE SELF** voor die oë van Josua 'n **steen** neer: **die sluitsteen of gewelsteen** (laaste steen) van die ou tempel(4:7). Dit is nog 'n bewys dat Hy sy werk van Kerkbou nie laat vaar het nie, maar dat Hy sy werk sal afrond tot die laaste steen aan toe.

Op dié sluitsteen is boonop **sewe oë** gerig. Dit is die Gees van God (4:10; Op.5:6). Die Heilige Gees waak oor die Kerk en beskerm teen alle woede van die vyand. Deur sy Gees sal die HERE ook **sy graveersel graveer** op hierdie slotsteen van die kerk, sy tempel. D.w.s. sy Gees sal die ruwe, onooglike steen van die kerk tot 'n verruklik mooi kunswerk maak. Dit sal Hy bowenal doen

deur die Naam van die Spruit daarop te skrywe, ja deur die Naam van die Seun in ons harte in te graveer.

Verder sal die HERE ***op een dag die skuld van sy volk uitdelg***. Hier het ons weereens 'n profesie van die heilstyd wat met die koms van Christus sal aanbreek. Onder die Ou Bedeling was dit so dat die priesters dag in en dag uit offers moes bring om die sonde van die volk te versoen. Maar onder die Nuwe Verbond sal dit anders wees. ***Op een dag, op die dag van Golgota***, sal God in een slag, deur een offer, die offer van sy eniggebore Seun, die skuld van sy volk wegneem.

Ons kyk laastens na:

2.3. die vrug van die skuldvergifnis (v 10)

Naggestig nommer vier eindig met 'n toneel wat van VREDE spreek: ***In dié dag, spreek die HERE van die leërskaar, sal julle mekaar uitnooi onder die wingerdstok en onder die vyeboom.***

Dit is die vrug van skuldvergifenis: Die vredesparadys keer terug. Kyk, die sonde is die rampsalige moeder van alle rampe. Dit het van die aarde 'n woesteny van ellende gemaak. Daardeur het die toorn van God oor die aarde gekom en sy toorn is die teenoorgestelde van vrede. Maar deur die versoeningswerk van die Spruit daal die vrede van weleer weer op die aarde neer.

Dit word geteken met 'n **beeld ontleen aan Salomo se gelukkige dae**. Israel se volkslewe het toe die toppunt van sy bloei bereik. Die ou belofte van Levitikus het in vervulling gegaan: ***Julle sal julle brood volop eet en veilig in julle land woon; ook sal Ek vrede gee in die land*** (26:5,6). Salomo het nie nodig gehad om oorlog te voer nie, want hy het vrede van alle kante rondom ondervind. Sy volksgenote het die vrug daarvan geniet, want Juda en Israel het, aldus 1 Konings 4:24,25, veilig gewoon, elkeen onder sy wingerdstok en sy vyeboom. In die tyd van Salomo kon iedereen rustig in die skaduwee van sy wingerdstok en sy vyeboom sit. Dit was die vrederyk van Salomo.

Maar natuurlik wil dié vrederyk en dus die beeld van ons teks na iets veel groters en veel heerliker wys: Dit is 'n heenwysing na die vrederyk van die groot Vredevors, ons Here Jesus Christus.

Allereers gaan dit in dié ryk natuurlik om vrede met God, om 'n lewe in die lig van sy vriendelike aangesig.

Maar die Kerk sal ook nie meer aanvalle van vyandige magte hoof te vrees nie, want die doodsvyande van die Kerk, naamlik die duiwel, die wêreld en ons eie sondige vlees sal finaal verslaan wees. Dit sal vir ons geen bedreiging meer inhou nie, maar ons sal veilig woon by God.

Verder sal die gelowiges in volmaakte harmonie met mekaar lewe. Alle haat, jaloesie en twis tussen mense onderling sal vreemd wees aan hierdie ryk. Intendeel, sê Sagaria, ***in dié dag ... SAL JULLE MEKAAR UITNOOI onder die wingerdstok en onder die vyeboom***, want elkeen sal 'n behoefte daaraan hê dat ander deel in hul seën. Julle ***SAL JULLE MEKAAR UITNOOI ...***

Maar wanneer sal hierdie vrederyk kom? ***In dié dag***, sê Sagaria. Dit is die groot dag van die Here Jesus se wederkoms!

Ons mag egter daardie dag waarvan Sagaria praat, nie uitsluitlik beperk tot die dag van die wederkoms nie. Natuurlik sal met die wederkoms die woorde van vers 10 ***volkome in vervulling*** gaan, maar tog is dit ook so dat iets van daardie ryk ***nou al begin deurbreek.: ons VREDE by God deur ons Here Jesus Christus*** (Rom.5:1).

En by elke ware gelowige tref ons ***nou alreeds*** die vrede met die naaste aan. Dit is immers een van die vrugte van die Heilige Gees (Gal.5:22). Nou al reeds moet daar by ons die verlange en begeerte wees om ander te laat deel in die ryk gawes wat ons uit die hande van God ontvang het.

Is daardie by u die begeerte om ander te laat deel in die vreugde van skuldvergifnis? Is daar by u die verlange om ander van die evangelie te vertel?

3. Slot.

Hierdie naggesig begin op 'n lae noot. Dit eindig op 'n hemelhoë noot. Dit begin met die dreigende wolk van God se gerig vanweë ons sondeskuld. Dit eindig met die wegneem van ons sondeskuld en die aankondiging van vrede. Dit begin in die beskuldigdebank. Dit eindig onder die wingerde en vyeboome van die nuwe aarde.

AMEN.

Lig in die nag

Die Naggesigte van Sagaria

Naggesigte 5a

AH Bogaards

2018

Lees: Sag.4:1-7

Teks: Sag.4:1-7 (naggesig 5a)

Datum: 29 Julie 2018

Ps's: Ps.119:1,39; Sk 14:1,2; Ps.87:1,2,3; Ps.87:4,5.

1. Inleiding

In die vyfde naggesig leer ons die groot betekenis van die Heilige Gees ten opsigte van die kerk. Die Heilige Gees is die groot geheim van **kerkgroei** en die **lig wees** van die kerk:

- Die Heilige Gees word in naggesig vyf aan ons voorgehou as **DIE GROOT KERKBOUER**. Dit is alleen danksy Hom dat die kerk kan groei en dat hier vandag 'n gemeente is.
- Die Heilige Gees is aldus naggesig vyf ook **DIE BRANDSTOF VAN DIE KANDELAAR**. Die gemeente moet kandelaar, 'n lig in die wêreld wees. Maar dit is alleen danksy die olie van die Heilige Gees dat ons as Kerk 'n kandelaar, 'n lig in die wêreld kan wees.

Twee sake kom in die vyfde naggesig ter sprake:

1. Die **belofte** van die Kerk se herstel; en
2. die **geheim** van die Kerk se herstel.

2.1. Die BELOFTE van die Kerk se herstel.

Geestelik uitgeput deur die eerste vier gesigte wat hy gesien het, het die profeet Sagaria aan die slaap geraak. Dieselfde engel wat die vorige visioene vir hom uitgelê het, maak hom wakker met die vraag: **Wat sien jy** (Sagaria)?

Die profeet kyk met groot aandag en hy sien 'n goue kandelaar met 'n oliehouer bo. Twee olyfbome staan aan weerskante van die kandelaar en is met toevoerpype verbind met die kandelaar.

Die kandelaar was sekerlik aan Sagaria goed bekend. In die boek Eksodus lees ons dat die HERE aan Moses opdrag gegee het om 'n goue kandelaar vir die tabernakel te laat maak. In die heilige, die tweede vertrek van die tabernakel, moes dit saam met die reukofferaltaar en die tafel met die toonbrode geplaas word. Later toe Salomo op bevel van die HERE die tempel in al sy prag gebou het, het hy daar op dieselfde plek tien goue kandelaars laat plaas. Onder Israel was die kandelaar dus baie nou verbind aan die erediens. Hoewel die gelowiges van die ou bedeling nie die heilige van die tabernakel of tempel kon betree nie, het hulle geweet: Daar in die heilige staan die kandelaar, wat met sy sewe ligte in die stilte van die heiligdom geskyn het.

Uit die laaste Bybelboek (Op.1:20) weet ons dat die **kandelaar beeld van die gemeente** is. Dit geld die Kerk van die Ou Verbond en ook die Kerk van die nuwe Verbond.

Uit alle volke van die aarde was Israel deur die HERE bestem om die kandelaar te wees Israel moes die lig van God se genade laat uitstraal in die duisternis van die heidendom van daardie tyd. Maar hoe jammerlik het Israel nie tekort geskiet in die goddelike opdrag om 'n ligdraer te wees nie. In plaas van om 'n invloed onder die heidene uit te oefen, het Israel gedurig weer die heidense gode gaan dien. Daarom het die HERE die volk uiteindelik in ballingskap laat wegvoer. Die tempel is verwoes en die tempelgereedskap is weggevoer na Babel - dus ook die kandelaars, die ligte.

Dit het dus gelyk asof die HERE klaar was met sy volk. Hoe 'n bitter pynlike saak moes dit nie vir die gelowiges in daardie tyd gewees het nie. Maar daarteenoor: Hoe heerlike gesig moes hierdie een nie vir elke egte kind van God in daardie dae gewees het nie. Want as Sagaria nou tog nog 'n kandelaar in sy naggesig mag sien, dui dit daarop dat die HERE sy volk nog nie vergeet het nie. Hierdie kandelaar stel die oorblyfsel van Israel voor. Die HERE sal dit weer gebruik in sy diens.

Hierdie gesig bevat dus 'N **BELOFTE: DIE TEMPEL SAL HERSTEL WORD. Die lampe sal weer brand.** God het nog 'n bedoeling met sy volk. Dit moet soos 'n kandelaar sy lig versprei in die wêreld.

Dit geld ook van die Kerk van die Nuwe Verbond: In woord en wandel, in wat ons doen en in wat ons sê, moet ons ons lig laat skyn. Die Nuwe Testament is vol oproepe dat ons 'n lig moet wees. So sê Jesus byvoorbeeld in die Bergrede: ***Julle is die lig van die wêreld. 'n Stad wat bo-op 'n berg lê, kan nie weggesteek word nie; en 'n mens steek ook nie 'n lamp op en sit dit onder 'n maatemmer nie, maar op die staander, en dit skyn vir almal wat in die huis is. Laat julle lig so skyn voor die mense dat hulle julle goeie werke kan sien en julle Vader wat in die hemele is, verheerlik*** (Mt.5:14-16).

Die Kerk, elke gelowige, **moét** 'n lig wees. Laat in die verband die wedervaringe van Israel vir ons 'n waarskuwende voorbeeld wees: 'n Kerk wat nie lig van die wêreld wil wees nie, se lig sal uitgedoof word. In die Openbaring-boek word die gemeente van Efese oproep om hulle te bekeer en dan volg die ernstige waarskuwing: ***Anders kom Ek gou na jou toe en sal jou kandelaar van sy plek verwyder as jy jou nie bekeer nie*** (Op.2:5) – soos wat met Israel in die ballingskap gebeur het.

Maar hoe kan Israel 'n lig wees en hoe sal die tempel weer uit sy puin kan verrys? Dit is die tweede gedagte waarby ons moet stilstaan:

2.2. Die GEHEIM van die Kerk se herstel

By die aanskouing van die gesig is die profeet stomgeslaan. Die beeld is vir hom onduidelik.

Dit is ook te begrype, want die kandelaar van die naggesig verskil van die wat in die tabernakel en die tempel was. Die kandelaars van die tabernakel en die tempel moes naamlik **elke dag deur die priesters met olie gevoed word.** Hierdie kandelaar van die vyfde naggesig daarenteen word gevoed deur twee olyfbome wat deur twee olyftakkies hulle olie in die oliekan laat vloei. Vanuit hierdie oliekan loop sewe aanvoerpype na die sewe lampe van die kandelaar.

Sagaria verstaan die naggesig nie. Daarom sê hy aan die tolk-engel: ***Wat beteken dit, my heer?*** Daarop vra die engel hom: ***Weet jy nie wat dit beteken nie?*** Met die vraag wil hy van die profeet 'n belydenis van sy onkunde uitlok. ***Nee, my heer,*** antwoord Sagaria. Hier bely die profeet eerlik sy eie gebrek aan kennis. God moet die profeet deur sy engel insig gee, anders bly hierdie visioen

vir hom 'n geheimenis, waarvan hy niks begryp nie. En as die Here ons nie te hulp kom nie, wie van ons sal iets verstaan van die Woord van God.

In antwoord op Sagaria se erkenning onthul die engel **die geheim van hierdie visioen** aan hom in die woorde van vers 6: ***Dit is die woord van die HERE aan Serubabel, naamlik: Nie deur krag of geweld nie, maar deur my Gees, sê die HERE van die leërskaar.***

Wat sal nie deur mag of krag tot stand kom nie? Natuurlik dit wat almal se gedagtes in beslag geneem het: die tempelbou. **Nie deur menslike mag** of inspanning sal die tempel en die tempel van die kerk verrys nie. **Alleen deur die krag van die Gees van die HERE** van die leërskaar sal die tempel voltooi word en die kandelaar sy lig laat skyn. **DIE HEILIGE GEES IS DIE GROOT GEHEIM VAN DIE KERK SE HERSTEL, OPBOU EN VOLTOOIING.**

Die Heilige Gees is nie net die Bouer nie. Hy is ook die **OLIE** van die kerk.

In Palestina was olie of salfolie naamlik nie net 'n medisyne of kos nie. Op meer as een plek in die Bybel is olie beeld van die Heilige Gees. So is profete priesters en konings in die Ou Testament met heilige salfolie gesalf as teken dat hulle toegerus word met die Heilige Gees.

Net so beeld die olie van die kandelaar die Heilige Gees en sy werk in die Kerk af. Sonder Hom kan die Kerk nie sy lig laat skyn nie. Hy is die olie wat die lampe brandende hou. Ewemin as wat 'n kandelaar lig kan gee as dit nie olie het nie, ewemin kan die kerk en 'n gelowige hulle goddelike taak verrig as hulle nie die olie van die Heilige Gees het nie.

Maar nou 'n belangrike opmerking in verband met die werk van die Heilige Gees: Ons mag sy werk nooit, nooit losmaak van Christus en sy Woord nie. In Johannes 8:12 sê Jesus: **Hý is die lig van die wêreld. Sy Woord is 'n lig** vir ons pad en 'n lamp vir ons voet, leer Psalm 119:105 ons.

Die Heilige Gees doen niks liever as om ons in te plant in Christus nie. Hy maak ons ligte, deur die Lig van die wêreld in ons harte in te dra deur 'n ware geloof. Hy stort ons vol met die Lig van die wêreld en dan is ons 'n lig vir die wêreld.

Die vraag wat daarom tot elkeen van ons kom, is: Het ons olie in ons kandelaar? Het ons die gawe van die Heilige Gees? 'n Sierlike kandelaar sonder olie is immers niks werd nie. Dit gee geen lig nie. Net so min kan ons 'n lig vir die wêreld wees, as ons nie gesalf is met die Heilige Gees nie.

Is ons 'n lig vir ons omgewing? Dra ons in ons persoon en as gemeente die lig van die evangelie in ons omgewing uit, orals waar ons met mense in aanraking kom? Kan hulle uit ons optrede sien dat ons uit die geloof lewe en dat die geloof in Jesus Christus vir ons 'n werklikheid geword het?

As ons nie 'n lig vir ons omgewing is nie, as ons swyg oor die evangelie en as ons lewenswandel nie daarvan getuig dat ons Christene, dat ons gesalfdes van die Here is nie, dan moet ons onself ernstig afvra of ons ooit die Heilige Gees het.

En as ons oortuig is dat ons harte nie vervul is met die Heilige Gees nie, moet ons bid om die Heilige Gees. Gebed is die weg waarlangs ons lampe met olie gevul word. Verder moet ons die Woord met erns bestudeer, want die Woord is die brandstof van die kandelaar.

God het aan ons sy Heilige Gees beloof, toe ons in die Naam van die Heilige Gees gedoop is. Maar nou moet ons ook bid om daardie gawe. Daarby moet ons moeite doen om die Woord te leer ken.

Die Heilige Gees werk alles. Hy werk die geloof in ons. Hy is die groot KERKBOUER deur sy Woord. Dit moet Serubabel weet: Onder sy leiding en deur die krag van sy Woord sal die tempel gebou en tot sy heerlike voltooiing gevoer word. Want so sê die HERE van die leërskaar: ***Nie deur krag of geweld nie, maar deur my Gees.***

Wat 'n troos moes dit nie vir Jode van daardie dae gewees het nie. Israel was so swak en sy krag so klein; die tyd was so moeilik; die vyand was so sterk. Hoe sal die tempel ooit uit die stof verrys met sulke probleme?

Onder hierdie omstandighede bemoedig die HERE hom deur hom daarop te wys: Hy het vir sy werk van kerkbou nie groot massas of geweldige leërs nodig het nie. God Self sal dit doen deur die almag van sy Gees. Die besware mag baie wees, maar as die Gees van God werk, wie sal Hom keer? Die probleme mag so groot soos 'n berg wees, maar deur die krag van die Heilige Gees sal die groot berg voor Serubabel tot 'n gelyk vlakte word. En in Esra 5 en 6 het die HERE dit bewys; daar het Hy die teëstand van Samaritane en hulle trawante laat verkrummel en die hart van die Persiese koning gunstig gestem vir die Kerk.

Onder leiding van die Gees van die HERE sal Serubabel die tempelbou tot 'n gelukkige voltooiing voer; ten aanskoue van die entousiastiese skare sal hy die gewelsteen, die laaste steen, te voorskyn haal en dan sal almal uitbreek in gejubel en die ganse menigte sal heilwense uitjubel (Esra 6:16).

Onder die Nuwe Testamentiese bedeling verrys daar ook 'n tempel: die gemeente. Maar ook vir ons is die teëstand onmenslik groot. Soms vra ons onself moedeloos af: Hoe sal die werk van kerkbou ooit voltooi word? Erger nog: Sal daar môre nog ooit 'n Kerk wees? Want wat het onself? Ons het geen mag, geen geld, geen indrukwekkende organisasie, geen groot getalle nie.

Maar dan sê die HERE: Dit is ook nie nodig nie ... want tempelbou is nie mensewerk nie. Kerkbou is die werk van Christus deur sy Gees: ***Nie deur krag of geweld nie, maar deur my Gees.*** Op Pinksterdag het Hy gekom met die almagtige wapen: die almagtige Evangelie. Gaan kyk daar in Handeling hoe die Gees deur die dwaasheid van die prediking, deur die krag van die verkondigde Woord, sy kerkgebou laat verrys het.

Waar die almagtige Woord van die almagtige Gees kom - daar kan die weerstande maar kom; dan kan die hindernisse maar soos 'n berg voor ons lê, maar in die geloof sê ons: Wie is jy, groot berg? Wie is jy, groot anti-christelike wêreldmag? Deur die Gees van ons Here Jesus Christus sal alle berge plat en alle heuwels gelyk gemaak word.

Die Gees sal dit doen. Hierdie woorde is natuurlik nie bedoel om ons geestelike luiheid te voed nie, dat ons maar agteroor kan gaan sit en niks hoef te doen nie. Inteendeel, die Heilige Gees wil ons juis inskakel in die werk: Ons moet die evangelie verkondig. Maar wel is die bedoeling van dié woord dit: Die Gees is die dryfkrag, die enjin agter alle menslike aktiwiteite en alleen deur sy Woord kom die tempel tot stand.

3.Slot

Laat almal dan wat omgee vir die groei van die Kerk, bid om die Gees. 'n Volgende keer sal ons sien hoe die Gees ampsdraers, mense, inskakel in sy werk.

AMEN.

Lig in die nag

Die Naggesigte van Sagaria

Naggesigte 5b

AH Bogaards

2018

Lees: Sag.4:8-14

Teks: Sag.4:8-14 (naggesig 5b)

Datum: 5 Augustus 2018

Ps's: 98:3; 40:4; 118:12,13,14; 33:8,9

1. Inleiding

Die kerk kom nie tot stand deur krag en geweld, deur menslike kragte en inspanning nie. Kerkbou is die werk van die Heilige Gees. Hy is die groot Kerkbouer. Dit leer ons uit die eerste deel van die vyfde naggesig. Deel twee van die visioen laat ons egter sien:

1. Die Heilige Gees skakel tog ook mense in in sy Kerkbouwerk;
2. die Heilige Gees bring deur klein mensies groot dinge tot stand;
3. die Heilige Gees maak van ampsdraers gebruik in sy Kerkopbou.

2.1. Die Heilige Gees skakel mense in in sy Kerkbouwerk

Serubabel en sy volk moes diep deurdronge wees van die waarheid: Tempelbou is nie mensewerk is. Dit is die werk van die HERE van die lëerskare deur sy Gees.

Maar hierdie troosryke belofte mag nie daartoe lei dat ons sê: Nou hoef ons niks te doen nie, die Heilige Gees doen moes alles, nie. Inteendeel, die HERE doen hierdie werk nie buite die mens om

nie: Tot **twee maal** toe is daar sprake van die **hande van Seubabel**. Sy hande het 'n begin gemaak met die heropbou van die tempel direk na die terugkeer. Daarna, a.g.v. teëstand, was daar 'n onderbreking van vyftien jaar. Enkele maande gelede is die arbeid hervat en nou sal die HERE dit afrond, maar Serubabel sal werk: Hy moet moet boumateriaal bymekaarmaak, bekwame manne soek en planne maak. Daarin sal die HERE hom bystaan, hom sê en sy werk met sukses bekroon, want sy hande wat die fondament gelê het, sal dit ook voltooi.

Sekerlik, as die HERE die huis nie bou nie, tevergeefs werk die wat daaraan bou(Ps.127:1). Van die HERE se sê hang alles af. Sonder Hom sal die tempel nooit klaarkom nie. Dit geld ook van sy geestelike tempel, die gemeente van die Nuwe Verbond, waaraan ons bou. Ons moet wel **ons hande** uit die moue steek en die **ons hand** aan die ploeg slaan, maar as die HERE nie deur sy Gees in menseharte werksaam is nie, sal dié geestelike tempel nie groei nie.

Agter ons bouwerk staan daarom die Gees van God. Hy is die Een wat mense opbou in die kennis en die liefde. Hy is die Een wat ons tot geloof bring. Ons kan dit nie doen nie. Ons kan ons kinders nie geloof gee nie. Ons kan heidenharte nie verander nie. Ons kan afgedwaaldes nie oorhaal om hulle as lewende stene by die gebou van God te voeg nie. Dit is alles God se werk, deur die krag van sy Gees. Hy gee ons 'n nuwe hart en 'n nuwe gees.

Die wonderlike is egter nou: Die Heilige Gees wil in hierdie arbeid mense inspan en mense gebruik as sy instrumente. Hy **kan** sonder ons die werk doen, maar Hy **wil nie**. Hy het ons nie nodig nie, maar dit behaag Hom om mense te gebruik as sy mede-arbeiders. God se Gees sal alles doen, maar Serubabel mag onder Hom en met Hom en deur Hom bou en voltooi.

Dit geld ook ten opsigte van die arbeid aan die die Nuwe Testamentiese Godsgebou, die gemeente. Oor hierdie bouwerk het Paulus dit in 1 Kor.3:9, wanneer hy sê: ***Want ons is medewerkers van God; die akker, die gebou van God is julle.***"

Dit is 'n diep aangrypende gedagte: Die HERE kan goed sonder ons klaarkom, maar Hy wil nie. Deur sy Gees maak Hy juis van mense gebruik. In die onderhouding van sy Kerk skakel Hy mense in as middele in sy hande. Hy gryp swak, broos mense aan en Hy maak ons tot sy mede-arbeiders. Hy laat sy Gees die mense toerus tot dié groot en grootse taak. God self mobiliseer sy volk deur sy Heilige Gees en dan kom daar beweging: Daar begin iets groei, daar kom iets tot stand.

Hierdie gesig leer ons dat die HERE wil hê dat ons aktief moet wees in sy Kerk.

Wanneer is ons besig met kerkbou? Daar waar u as ouers huisgodsdienste hou en u kinders deur huiskatkinsie opbou in die geloof. Daar waar u 'n broeder of suster bemoedig, vertroos, onderrig of vermaan, daar is u werksaam op die steierwerk van God se tempel. Daar waar u kerkloos mense oproep tot bekering, daar is u besig om stene aan te dra vir hierdie allerheerlikste bouwerk van die HERE. Daar op die sendingveld, daar is ons besig om boumateriaal bymekaar te maak vir die woning van God se Gees.

Dit is sekerlik nie 'n maklike werk nie, maar agter ons staan die Gees van die HERE, die groot argitek, die hemelse boumeester. Daarom sal hierdie bouwerk ook klaarkom, nieeenstaande die tõeestand en die verset wat daar is.

Sonder die Heilige Gees is ons tot niks goeds instaat is nie. Daarom is kerkbou 'n biddende werk: Ons moet voortdurend bid om die gawe en die bekwaammaking van die Heilige Gees, dat Hy van ons goeie ouers, ywerige lidmate, bekwame getuies van God sal maak.

En dan sal ons sien:

2.2. die Heilige Gees bring deur klein mensies groot dinge tot stand

Ag, die tyd waarin Sagaria gepreek en die volk aangemoedig het tot tempelbou, het dit allermins daarna gelyk. Tereg word dit **die dag van klein dinge** genoem: Van 'n eintlike tempel en 'n herstel van die erediens was daar nog so goed as niks te sien nie. Alles was nog in 'n prille begin stadium.

Soos in alle tye so was daar ook in Sagaria se tyd geestelike pessimisme wat hierdie geringe begin, dié dag van klein dinge, verag het, wat gesê het: Wat kan so 'n armsalige, klein groepie mense tog vermag?

Reeds in die dae van Haggai was daar mense wat gedink het dat die nederige tempelbou van Serubabel sleg afsteek teen die van Salomo. Vir dié mense het Haggai al gesê: **Die toekomstige heerlikheid van hierdie huis sal groter wees as die vroeëre**, d.w.s. as die een van Salomo.

Daarby sluit Sagaria aan, wanneer hy dié mense vermaan: **Wie verag die dag van klein dinge?** Wie beskou die nederige begin van die tempel as niks werd? Die HERE doen dit nie. Intendeel, Hy verheug Hom wanneer Hy Serubabel met die skietlood aan die werk sien. Die sewe oë van die Gees van die HERE wat oor die ganse aarde gaan, verbly hulle oor wat hulle sien. God juig oor die nietige, klein begin, want die dag van klein dinge is die dag van die groot werk van sy Gees.

In die oë van die mense mag dit na niks lyk nie, maar in die oë van die HERE is die dag van kleine dinge die voorpunt van die dag van grote dinge, die deurbreek van die gloriëdag van God wat kom.

So was altyd die werkwyse van God: Die begin lyk so klein, so nederig, maar dit loop uit op iets onbeskryflik groots. Want wat is 'n mostertsaadjie nou eintlik? Dit is die kleinste van alle groentesade, maar uiteindelik groei dit uit tot die grootste. En so, sê ons Heiland, is dit ook met die koninkryk van die hemele. Wat is 'n nederige krib nou eintlik? Maar van daaruit het aardskuddende dinge gebeur. Wat was Goeie Vrydag nou eintlik? In die oë van die mense sekerlik nie veel nie, 'n dag van kleine dinge: maar net 'n Man wat onskuldig ter dood veroordeel is en moes sterf. Maar die sonde en die skuld van die wêreld is op dié een dag op dié een Mens se skouers gelaai en weggedra! Wat was daardie handjie vol ongeleerde, ongeletterde vissermanne nou eintlik in 'n wêreld waarin die kultuur 'n hoogtepunt bereik het, mense met weinig gawes van voordrag in 'n wêreld waarin die voordragkuns gebloeit het? 'n Dag van kleine dinge! Maar dit het die HERE behaag om groot dinge te werk deur die prediking van die evangelie van die kruis.

So kan ons verder gaan: Wat kan 'n eenvoudige monnik, Martin Luther, nou eintlik regkry met sy 95 stellings teen die kerk deur van Wittenberg? 'n Dag van kleine dinge en tog het die HERE groot dinge deur hom gedoen. Kyk ons na die ontstaan van die Gereformeerde Kerk, die reformasie van 1859: Dit was nie groot, geleerde mense wat God daar gebruik het nie. Dit was eenvoudige, ongeletterde mense wat hulle verset het teen die opkomende liberalisme in die kerk en wat weerstand gebied het teen die invoering van onskriftuurlike gesange.

Kom ons by vandag, dan kan ons vra: Wat beteken 'n klein kerkie, 'n handjie vol gelowiges of 'n enkele christen wat hom verset teen 'n wêreld vol ongeregtigheid? Wat beteken een sendeling in 'n see van heidendom? Wat is 'n leesdiens nou eintlik werd en wat help dit om te gaan luister na 'n ouderling wat nie eens goed kan voordra nie? Ja, dit is die dag van kleine dinge. Daaroor trek mense hul neuse op. Maar God sê daarvan: So word nou, met die krag van my Gees, die tempel voltooi, so en nie anders nie.

Ons is dikwels so vleeslik wanneer dit by die dinge kom: Daar moet 'n magtige organisasie en masale byeenkomste wees; ons moet 'n prediker kry met 'n groot naam en 'n uitstaande voordrag. 'n Angus Buchan, ens. So is die HERE egter nie. Hy is intens gelukkig as die Woord verkondig word, as die Kerk eenvoudig-gelowig preek, kerkisasie hou en huisbesoek doen. Die HERE verheug Hom daaroor as ouers maar met hul kinders huisgodsdiens hou.

Doelbewus gaan die HERE so te werk: Hy maak van klein, eenvoudige mensies gebruik, sodat sy krag des te meer sal skitter en dat ons alleen in Hom sal roem en nie in menslike geleerheid en wonderlike voordragkuns nie (1 Kor.1:17-31).

Ons sien laastens:

2.3. Die Heilige Gees maak gebruik van ampsdraers in sy kerkbouwerk

Oor die simboliek van die kandelaar en die betekenis van die olie was Sagaria voldoende ingelig: Hy het begryp dat die kandelaar die gemeente is en dat die olie die Heilige Gees afbeeld. Nog een ding in die vyfde naggesig het vir Sagaria 'n raaisel gebly: die twee olyfbome. Daarom vra hy die engel: **Wat beteken hierdie twee olyfbome aan die regterkant van die kandelaar en aan die linkerkant daarvan? En: Wat beteken die twee olyftakkies aan die kant van die twee goue pype wat goud uit hulle laat stroom?**

In vers 14 verklaar die engel dit aan hom: ***Dit is die twee gesalfdes wat by die Here van die ganse aarde staan.***"

Sommiges dink hierby aan Serubabel, die vors en Josua, die hoëpriester. Ander voel weer: Dit is die twee profete, Haggai en Sagaria. Hoe dit ook al sy, een ding is duidelik: Die twee gesalfdes simboliseer die kerklike ampsdraers.

1. Van die twee ampsdraers word dan EERSTENS gesê dat hulle **gesalfdes** is. D.w.s. hulle is **toegerus** met die Heilige Gees en deur God self **aangewys** as sy ampsdraers. Dit was die simboliek van die salwing.
2. TWEEDENS meld die engel dat hulle **by die HERE van die ganse aarde staan**. In die Ou Ooste het die koning op 'n troon gesit, terwyl sy dienaars by hom gestaan het, gereed om hom te dien. Dit is die beeld wat hier voor ons geestesoog opgeroep word: Die ampsdraers in die Kerk staan voor die troon van die Koning van die hele aarde, d.w.s. in sy diens. Hulle kom dus nie met hulle eie gedagtes nie, maar is slegs uitvoerders van die wil van die Koning van alle konings.

Dit moet ons toepas op die ampsdraers van die Nuwe Testament, die predikant, die ouderling en die diaken: Deur hulle verkiesing word hulle deur God self aangewys. Ook vandag belowe die Here aan sulke mense sy Gees van toerusting en bekwaammaking. Daarby kom dié mense en mag dié mense nie met hulle eie ideë kom nie, maar hulle is slegs uitvoerders van die wil van hulle

Here en diensknegte van die Koning, wat sy Woord moet oordra en uitvoer. Hulle staan dus in diens van die Here en agter hulle staan hulle hemelse Sender, Wie se opdragte hulle moet uitvoer. Sien ons nog ons ampsdraers so?

WAT WIL DIE HERE NOU DOEN MET HIERDIE AMPSDRAERS? Dit lees ons in v.12: Uit die olyftakkies vloei olie van goud na die kandelaars toe en danksy dit bly die lampe brandende. Dit sê vir ons wat die funksie van die ampsdraers in die Kerk is: Deur sy diensknegte wil die HERE sy gemeente toerus met die olie van die Heilige Gees om 'n lig vir die wêreld te wees.

Hierdie gesig leer ons hoe belangrik die ampte in die Kerk is vir ons geestelike welsyn: Daarsonder kan ons nie 'n lig wees nie. Dit behaag die Here om via die kanaal van die ampte brandstof na die lampe te laat stroom.

In Openbaring 11 hoor ons van TWEE GETUIES. Daar sê die Here Jesus vir Johannes: ***En Ek sal aan my twee getuies gee dat hulle, met sakke bekleed, duisend-tweehonderd-en-sestig dae lank sal profeteer*** (v.3). Met 'n sinspeling op ons visioen sê Hy dan van hulle: ***Hulle is die twee olyfbome en die twee kandelaars wat voor die God van die aarde staan*** (v.12). Die man van Patmos stem dus heeltemal saam met die gesig van Sagaria: Die Here Jesus Christus wat deur sy Gees sy Kerk onderhou, maak daarvoor altyd gebruik van menslike instrumente!

Dit is 'n leer wat ons kry dwarsdeur die Nuwe Testament. Ek dink met name aan die brief van Paulus aan die Efesiërs, die vierde hoofstuk: Daar lees ons hoe ons verhoogde Heiland deur sy Heilige Gees bou aan sy gemeente, en hoe Hy in sy bou-arbeid gebruik maak van ampte, gawes van die Heilige Gees, wat Hy aan sy gemeente skenk. Want ***Hy het gegee sommige as apostels, ander as profete, ander as evangeliste, ander as herders en leraars...tot opbouing van die liggaam van Christus*** (vv.11,12), tot oprigting van sy aardse tempel.

Hoe roep hierdie gedeelte ons daarom nie op om die ampsdraers in die Kerk te waardeer as diensknegte van God ons ten goede nie en om van dié oliegeewers gebruik te maak nie.

3. Slot

Deur die Gees en sy gawes kan ons medebouers en ligte wees.

AMEN

Lig in die nag

Die Naggesigte van Sagaria

Naggesigte 6

AH Bogaards

2018

Lees: Sag.5

Teks: Sag.5 (Naggesig nr 6)

Datum: 9 September 2018

Ps's: Sk 45:1-4; Ps 1:1,4; Sk 45:5-8; Sk 45:9-12

1. Inleiding.

Die HERE kom weer in die midde van sy volk woon. Dit was die verkondiging van die vorige naggesigte. Die profesie van die herstel van die tempel predik daarvan.

Maar hoe op aarde kan die heilige God, Hy wat die kwaad voor sy oë nie kan verdra nie, by 'n volk so vuil van die sonde woon?

Die vierde nagesig het dié evangeliese wonder onthul: Die HERE self sal die vuil van hul skuld wegneem.

By hierdie gedagte sluit die sesde visioen aan en werk dit as 't ware verder uit: Die HERE wil alleen onder 'n volk woon wat, in dankbaarheid vir die skuldvergewing, vrugte van dankbaarheid voortbring. Daarom, en dit is die **tema van visioen ses: Die HERE gaan sy volk suiwer van ondankbare sondaars.**

Drie dinge kom ter sprake:

1. HOE die suiwering gaan plaasvind: **deur die vloek;**

2. WIE gesuiwer gaan word: **die Kerk**; en

3. DEUR WIE die suiweringswerk gedoen word: **die HERE**.

2.1. HOE die suiwering plaasvind, naamlik deur die vloek (verbondsvloek, -straf)

Sagaria sien 'n boekrol. In die ou tyd was boeke nog nie bekend nie. Mense het op perkamentrolle geskryf, wat om 'n stok gerol is. Onder die lees is dit dan afgerol. Die rol wat die profeet sien, is egter nie opgerol nie, maar heeltemal oopgeslaan.

Boonop **doen** die rol iets: dit **vlieg**! Dit maak op die profeet die indruk van 'n reuse roofvoël wat aangevlieg kom, gereed om neer te skiet en hom op sy prooi te werp.

Die tolkengel verklaar die verskynsel aan die profeet: ***Dit is die vloek wat uitgaan oor die ganse land.*** M.a.w.: soos 'n verskeurende roofdier sal die vloek van die HERE rondgaan en uitgaan en alle onbekeerlike sondaars verslind. Die straf van God sal hom neerstort op elkeen wat hom verhard in die kwaad.

Miskien dink u daarby net aan iets wat in die verre toekoms lê, maar dan maak u 'n groot fout. Die Kategismus beskryf die vloek van die HERE as 'n werkende werklikheid ook nou alreeds, want, sê die leermeester van Heidelberg, God vertoorn Hom verskriklik oor die sonde en Hy wil dit ewiglik **én tydelik** straf(V/A 10). Hy wil die sonde ook in die tyd, ook nou, straf.

Reeds aan hierdie sy van die graf is die vloek van die HERE dus 'n verwoestende werklikheid. Maar die engel sê ook wat die straf presies inhou: Die sondaar, verklaar hy, sal **weggeruim** (v.3) word. Anders vertaal: Hy sal **afgesny** word. Dit beteken: die kwaaddoener sal weggeruim word uit die land Kanaän, d.w.s. uit daardie land waar God onder sy volk wil woon. Hy sal afgesny word van sy salige gemeenskap. Hy sal nie meer mag lewe in die heerlike teenwoordigheid van die HERE en in die lig van sy vriendelike aangesig nie en wat is dit anders as hel.

Vra ons wanneer hierdie profesie vervul is, dan moet ons in die eerste plek dink aan die tug soos dit toegepas is in die dae van Sagaria.

Maar verder het ons hier 'n heenwysing na ons Here Jesus Christus. In die volheid van die tyd het Hy gekom met die prediking van die vergewing van sondes, maar toe die Jode volhardend sy prediking verwerp het, het Hy hulle die oordeel aangesê: ***Voorwaar Ek sê vir julle, daar sal***

sekerlik nie een klip op die ander gelaat word , wat nie afgebreek sal word nie (Mt 24:2). En in 70 n.C. het dié vloek vernietigend in werking gegaan: Jerusalem en die tempel is deur die Romeine verwoes en die Jode is **weggeruim** en **afgesny** uit die land van belofte, hulle is verstrooi oor die hele aarde.

Vandag nog is die HERE besig om **weg te ruim** en **af te sny**. Hy doen dit hier in die Kerk deur die **sleutels van die hemelryk**, die prediking en die tug. In die prediking moet nl. aan onbekeerdes gesê word dat hulle geen deel het aan die ryk van God nie en deur die tug word verharde sondaars nie net afgesny van die Kerk nie, maar weggeruim uit die ryk van God. Dit is die groot erns van die prediking en die tug.

Dit is die **tydelike straf** van die HERE, maar ons moet besef dat dit slegs die **voorspel** is tot iets veel ergers: die ewige oordeel. Die prediking en die tug kan ons gerus noem die eerste toneel van die drama wat hom sal sal afspeel dié dag as Jesus weer sal kom as Regter: Dan sal die finale skeiding tussen die skape en die bokke plaasvind. Dan sal Jesus vir die bokke sê: **Gaan weg van My, julle vervloektes, in die ewige vuur** (Mt 25:41). Hulle sal afgesny word van die ewige Kanaän, want in die nuwe Jerusalem **sal nie inkom iets wat verontreinig en gruwelikheid en leuens doen nie** (Op.21:27; vgl. ook Op.22:15).

Maar nou moet ons ook gaan kyk:

2.2. WIE gaan gesuiwer word: die Kerk

Wie word getref deur die vloek en watter mense word afgesny van Gog?

In die verband moet ons let op die **voorkoms** van die vlieënde boekrol: **Sy lengte is twintig el en sy breedte is tien el.**

Dit is 'n skokkende feit, want dit is die mate van die heilige van die tabernakel! Dit is van besondere betekenis, want dit impliseer: Die vloek van God kom nie oor die heidene en oor die vyande van die volk van die HERE nie, maar oor **die Kerk**! Dit gaan hier nie oor die oordeel van die HERE oor die wêreld nie, maar hier word ons gekonfronteer met sy gerig oor kerkmense!

Vers 3 bevestig dié opvatting, want daar staan: Die vloek van die HERE gaan uit oor die ganse land, dit is die land Kanaän.

Dit is ook die leer van die Nuwe Testament: Die koms van Jesus as Regter bring nie slegs 'n skeiding tussen Kerk en wêreld nie, maar die skeidslyn sal ook loop dwarsdeur die Kerk. Want vir verbondskinders sal die Here Jesus eenmaal sê: "Ek het julle nooit geken nie. Gaan weg van My, julle wat die ongeregtigheid werk(Mt.7:23)."

Wie in die Kerk sal hierdeur geraak word? Die dief en die meinedige, sê Sagaria. Natuurlik, dit beteken nie dat net dié oortreders van die Wet weggeruim sal word nie. Diefstal word hier genoem as een voorbeeld van ootreding van die tweede tafel van Wet, die liefde vir die naaste, en die vals sweer verteenwoordig die eerste tafel, die liefde tot God.

Dit wil verder ook nie sê dat alle oortreders van die Wet geoordeel sal word nie. Dan sou geeneen van ons gered word nie. Dit gaan oor verharde sondaars, mense wat nie berou het en hulle nie bekeer nie. Want dit sal ons terdeë moet besef: Aan die blye feesmaal, die bruilofsmaal van die Lam, sal NIEMAND aansit wat nie hier op aarde reeds die feessang van dankbaarheid en die lied van heiligmaking leer sing het nie(Jak.2:14,17).

Almal wat hul sondes nie bely en bestry nie, en hulself nietemin vlei met die hoop op die saligheid, bedrieg hulself. Want die Skrif leer: Jesus verlos ons nie net van die *skuld* van die sonde nie, maar ook van die *mag* van die sonde: Dit is die twee kante van die munt van sy verlossingswerk en of jy het daardie munt heeltemal of jy het dit glad nie. Wie dus gelowig bely: Jesus het *gesterf vir my*, bely ewe gelowig: Jesus *leef in my*; die lewende Jesus heers in my deur sy reinigende Gees.

Dit is van besondere en belang dat ons sal let op WATTER KERK in Sagaria gedreig word met die vloek: Dit is die volk van die HERE wat pas uit ballingskap teruggekeer het. Dit is dus verbondskinders wat soveel meer as hulle voorgeslagte van God se barmhartigheid geweet het. Want anders as hulle voorvaders het hulle nie net kennis gedra van die HERE se verlossing uit die slawehuis van Egipte nie, maar het hulle ook sy genade beleef in die redding uit Babel. Maar dit maak dan ook hulle oortredig des te swaarder. As hul, ondanks hulle groter rykdom, ondankbaar is, sal hulle soveel swaarder gestraf word.

Dit geld nog des van die Nuwe Testamentiese Kerk, want Jesus sê van twee Israelities stede: Dit sal vir die heidense stede van Sodom en Gomorra eenmaal verdraagliker wees as vir die bewoners van die stede waarin Hy sy groot en kragtige tekens gedoen het. Van wie veel ontvang het, word ook oorfloediger geëis(Mt.11:20-24).

Ons is nog soveel ryker as die Kerk in Sagaria se dae. Immers, ons weet van die kruis en die opstanding van ons Here Jesus Christus. Maar dit maak ons verantwoordelikheid ook soveel groter en ons oordeel des te erger as ons verhard in die sonde.

Laastens moet ons sien:

2.3. DEUR WIE die suiweringswerk gedoen word: die HERE.

Wié ban die hardnekkige sondaar uit die Kerk? **W**ié ruim hulle weg onder die volk van God uit? **W**ié sny hulle af van die hemelse Kanaän?

Ek laat dit uitgaan, spreek die HERE van die leërskaar (v 4). Wat 'n skokkende gedagte: God, die Bron van lig en lewe, van seën en heil, bring ook die vloek vorendag! Van Hom kom die straf! Die oordeel is van hemelse oorsprong! Dit is heeltemal iets anders as die soetsappige, sentimentele voorstelling van God as "lieuwe Vader van almal" wat te goed en te goedig is om oor die kwaad te toorn. Nee, die HERE vertoon Hom verskriklik oor die sonde, om nou maar 'n uitdrukking van die Kategismus te gebruik(V/A 10).

Die HERE is die Uitvoerder van die verbondsstraf. Hy is die Regter. Dit is ook die geval wanneer die kerkraad, in gehoorsaamheid aan die Woord, die tug toepas:

Dan moet u daarin nie maar net mense aan die werk sien nie, maar die HERE self wat die verharde sondaar wegruim uit sy Kerk en afsny van sy koninkryk. Dit is die diep erns van die kerklike tug!

Daar is tallose oortredings wat die mense nie sien nie en wat die aandag van die kerkraad ontsnap, maar die HERE is die alsiende God en Hy laat die vloek uitgaan. Dit is om van te sidder.

Ontvlugting is ook nie moontlik nie, want dit dring die huis van die oortreder binne, daar waar die mens hom veilig waan (v 4). Nêrens kan ons daarvoor wegkruip nie. So sal dit ook wees die dag wanneer die Seun van God as Regter kom op die wolke van die hemel. Dan sal mense hulle in doodsangs probeer ***wegsteek in die spelonke en in die rotse van die berge, en vir die berge en die rotse sê: Val op ons en verberg ons vir die toorn van die Lam*** (Op.6:16,17). Tevergeefs!

Verwoestend is en sal die effek van die vloek wees. Ag, soveel mense sit koud en onbewoë en luister na die Oordeelswoord van die HERE. Hulle hele houding is: Wat kan woorde, letterjies op papier, nou eintlik aan ons doen. Hulle dink: Die woorde is so mak soos lammetjies.

Maar Sagaria het dit anders gesien: Hy het die heilige wetsrol van God nie gesien as 'n dooie ding nie, maar as 'n lewende wese. Dit was nie 'n mak skaap nie, maar 'n verskeurende roofdier. Die Bybel is nie 'n dooie stuk papier nie, maar die lewende Woord van God wat werk! Die prediking van sy Woord is nie lewelose klanke nie, maar dit gaan ons lewe binne. Dit het kloue en vlerke en niemand wat met 'n onbekeerlike hart daarna luister, kom ongedeerd daarvan af nie. Dit gaan die huis van die verharde verbondsverbreker in en breek dit af (v 4).

Ons kan die vloek van God, soos dit aan die werk is in ons volkslewe, in ons verwoeste ekonomie en in ons vernietigde landbou, probeer wegredeneer met allerhande wetenskaplike verklarings, ons kan dit natuurfratse noem, maar dit is pure volstruispolitiek. Ons moet God se hand daaragter raaksien.

En dan...'n VADERHAND! Ag, sommige mense in die dae van Sagaria - en ook in ons tyd - sou dié profesie seker 'n hel-en-verdoemenis-prediking, sambok-prediking, genoem het. Dit is allermens die bedoeling: Die HERE gee sy volk hier intendeel **'n salige pakslae**: Die HERE het 'n heilsbedoeling met hierdie gesig. Want dat die HERE hulle nog waarsku, getuig van sy liefde, dat Hy hulle nie wil vernietig nie, maar hul tot bekering wil bring en hul wil dryf in die arms van hulle geliefde Saligmaker! Dit is bedoel as alarmsinjal, as waarskuwing, dat sy volk die gerig kan ontvlug. Hierdie preek is daarom ook voluit genadeprediking.

Die aankondiging van Christus se wederkoms as Gerigsvoltrekker wil ons nie net angsbevange laat sidder nie, maar wil ons juis na God, die God van volle saligheid, terugbring! Hoe lankmoedig is Hy nie!

3. Slot.

Wie ingewortel is in die vrugbare grond van God se skuldvergewende liefde, sal en moet vrugte van dankbaarheid voortbring. Dit kan net nie anders nie.

Aan die anderkant: 'n Boom wat geen vrugte dra nie, sal uitgekap word. Sonder heiligmaking sal niemand God sien nie. Dit is 'n waarskuwing met 'n ewangeliese bedoeling: om u te red van die verskriklike vloek van God.

AMEN.

Lig in die nag

Die Naggesigte van Sagaria

Naggesigte 7

AH Bogaards

2018

Lees: Sag.5:5-11

Teks: Sag.5:5-11(naggesig 7)

Datum: 16 September 2018

Ps's: 32:1,2,3; 130:1,2; 130:3,4; 32:4,5,6.

1. Inleiding.

Die groot heilsbelofte van al die naggesigte is: Die HERE kom weer om onder sy volk te woon; Sy tempel sal weer verrys in hulle midde. Dit is 'n wonder! Maar nog 'n des te groter wonder is dit wanneer ons as Nuwe Testamentiese gelowiges bedink: Onder die Nuwe Verbond is nie meer 'n gebou nie, maar **ménse** - die gemeente in sy geheel en elke gelowige afsonderlik - **sy tempel**.

Maar hoe kan die heilige God tussen en in sulke onrein, onheilige mense, ja tussen sulke sondaars soos ons woon. Naggesig 4 het al begin om dit te verklaar: Die HERE self sal sy Kerk reinig van die vuil, die onreinheid van hul sondeskuld. In naggesig 6 is die raaisel nog verder onthul toe aan die profeet geopenbaar is: Die HERE sal dié kerkmense wat in ondankbaarheid, in 'n lewe van onreinheid, volhard, deur sy verbondsvloek gaan verwyder uit die midde van sy volk.

Hier in naggesig 7 word die gordyn nog verder gelig. Want **die profeet sien dat die HERE self sy Kerk gaan heilig**. Hy self gaan sy uitverkorenes verlos van die **mag van die sonde**, sodat hulle 'n lewe van dankbaarheid sal lei, sodat hulle in heiligmaking sal volhard.

Drie punte kom aan die orde:

1. die **noodsaak** van die heiliging(vv.5-8);
2. die **manier** van die heiliging (v.9);
3. die **grondigheid** (deeglikheid) an die heiliging(vv.10-11).

2.1. Die NOODSAAK van die heiliging(vv.5-8).

In die sewende naggesig sien Sagaria 'n **efa**, 'n **houer**. In die Ou Testamentiese tyd was dit 'n inhoudsmaat wat hoofsaaklik bedoel was vir droë ware. Veral koring is dikwels daarmee afgemeet. Die inhoud van 'n efa was ongeveer ses-en-dertig liter, dus so plus-minus drie en 'n halwe emmer.

Weereens moet die tolkengel 'n verklaring gee: **So lyk hulle in die ganse land** (v.6). Die **hulle** is die Kerk wat pas uit die ballingskap teruggekeer het: **So lyk** die kerk **in die** hele **land**. Die gesig is dus 'n toonbeeld, 'n afbeelding van die volk van God.

Dadelik na dié uitleg lig die engel 'n looddeksel van die opening op en die profeet sien 'n **vrou** in die efa sit. Hierdie vrou, verklaar die engel onomwonde, hierdie vrou is die **goddeloosheid**. D.w.s. sy stel die **sondemag** voor. Sy is die sonde in lewende lywe. Sy beeld die sonde af soos dit nog aan die werk is onder die teruggekeerde ballinge, die Godsvolk.

Dit is glad nie vreemd aan die **Skrif** dat die sonde as vrou voorgestel word nie. Dikwels word die **sonde beskryf as 'n afhoereer** van die HERE. Die sonde is 'n verlokke mag. Dit is nie 'n mag wat op ons afstorm soos 'n tiran - soos 'n man! - nie, maar verleidelik soos 'n bekoorlike, sagte vrou kom sy op ons af en lok ons van God weg (Jk.1:13-15). Hier sien ons die **lis** van die sonde en die listigheid van die duiwel.

Maar ons moet nie 'n fout maak nie. Al kom die sonde soos 'n teer vrou, dit is terselfdertyd ook 'n **sterk mag**. 'n **Swaar looddeksel** is nodig om vrou "goddeloosheid" in bedwang te hou. Ons moet die krag van die sonde nie **onderskat** en die swakheid van ons vlees nie **oorskat** nie.

Daarby **rus die sonde nie**. Sy wil nie gevange sit nie. Sy wil uitbreek en haar uitleef. Sagaria sien dit in die visioen: Die vrou probeer ontsnap, maar die engel werp haar terug in die efa. Ja, daar is een sonde waaraan die duiwel nie skuldig is nie: die sonde van luiheid. Voortdurend is die sonde aan die werk, ook in ons harte.

Maar ons moet nog iets sê oor die **efa**. Dat hier juis 'n beeld uit die **handelswêreld** gebruik word, is besonder sprekend. Want juis daar, in die sakewêreld, het die sonde van die gemeente openbaar

gekom voor die oë van almal. Lees maar net Nehemia en jou hare rys as jy hoor van die bedrog onderling en die korrupsie in die gemeenskap van die heiliges. Dit was die kerksonde van daardie dae.

Maar dit is maar **een van die vele verskyningsvorme van die goddeloosheid**. Die sonde kom in baie verskillende gedaantes. Ek glo nie dat God *ons* die sonde sou laat sien het in die gedaante van 'n efa nie. Dit sou ons glad nie aangespreek het nie. Vir die een mens sou dit moes verskyn het in die gedaante van 'n reuse banknoot, vir die tweede in die gestalte van 'n verleidelike vrou en vir 'n derde in die vorm van 'n geweldige vurige tong, beeld van die tong wat kwaadsprek.

Een ding is egter uit die visioen klinkklaar duidelik: ook onder die teruggekeerde ballinge was die sonde nog aan die werk; ook in die Kerk dus was vrou goddeloosheid nog aktief. Ja, die duiwel is 'n getroue kerkganger: Daar waar ons in God se huis bymekaar is, is die sondemag ook teenwoordig en probeer die Satan ons opsweep teen die prediking of poog hy om ons te oortuig om nie daarna te luister nie. En in die midde van die gemeenskap van die heiliges is vrou "sonde" 'n lewende werklikheid en probeer sy ons opsweep tot twis en kwaadstokery.

Die boodskap is in ieder geval glashelder. Heiliging - van die Kerk! - is dringend noodsaaklik. Immers, hoe kan die heilige God te midde van so 'n volk woon? Hoe kan 'n Kerk - en 'n lidmaat - waarin die sonde voortwoeker soos 'n kanker, tempel wees van die Heilige Gees? Hierdie visioen is 'n oproep tot heiligmaking.

Dit bring ons by:

2.2. die MANIER van die heiliging(v.9).

Hoe kan die Kerk vrykom van die sonde? Dit is immers so 'n enorme, geslepe mag? Dit is om van wanhopig te word. Luister maar net na Paulus, 'n man wat met inspanning van al sy kragte 'n lewe van bekering nagejaag het: ***Want ek weet dat in my, dit wil sê in my vlees, niks goeds woon nie...Want die goeie wat ek wil, doen ek nie, maar die kwaad wat ek nie wil nie, dit doen ek*** (Rm.7:18,19).

Nee, as die heiligmaking van ons afgehang het, was dit 'n verlore saak. Maar hier word die heerlike **nogtans** van die geloof geopenbaar: God sal sy volk verlos van die sondemag. Dit laat visoen 7 ons sien: Hier is **geen sprake van menslike aktiwiteite** nie, maar slegs van God se reddingsdade en sy heiligende werk in sy Kerk.

Die HERE moet ingryp en in 'n aanskoulike beeld sien die profeet dit gebeur: Hemelse hande gryp **vrou goddeloosheid** en slinger haar terug in die efa; hemelse hande gooi 'n looddeksel daarop; hemelse hande hef die efa op; en 'n hemelse wind dra haar weg uit die heilige land, uit die Kerk.

Oor **die twee vroue met die ooievaarsvlerke wat die efa wegdra**, is al baie gegis. Een ding is egter duidelik: **God se werking** word hier geopenbaar. Miskien kan ons wel in die **wind** wat die vlerke van die vroue ondersteun, 'n inspelings sien op die **werk van die Heilige Gees**. In die Hebreeus is dit immers so dat vir "wind" en "Gees" een en dieselfde woord gebruik word.

In ieder geval is **hierdie gesig 'n heerlike belofte van sege en bevryding**: DIE HERE SELF SAL SY VOLK VAN DIE MAG VAN DIE SONDE VERLOS DEUR SY REINIGENDE GEES!

Ons **DOOPSFORMULIER** verklaar die betekenis van ons doop so: Deur die doop word **die onreinheid van ons siele aangewys**. Maar die formulier steek nie vas by die aanwysing van ons vuilheid nie. Die opstellers lei ons ook na die **reinigingsmiddel** : die Heilige Gees! Want hoor maar net hierdie blye boodskap: As ons in die Naam van die Heilige Gees gedoop word, verseker die Heilige Gees dat Hy in ons wil woon, dat Hy ons lewe daagliks wil reinig van die sondemag deur ons deel te gee aan Christus se verlossingswerk, totdat ons eendelik onder die gemeente van die uitverkorenes in die ewige lewe vlekkeloos gestel sal word.

Aan die eenkant word in die doop die eis ons opgelê om te wandel in 'n nuwe gehoorsaamheid, om te breek met die sonde. Maar **aan die anderkant** word die sleutel tot so 'n nuwe lewe ons aangereik: die Heilige Gees, wat ons inplant in Christus. In die belofte van die Heilige Gees wys die doopsformulier aan ons die geheim van 'n lewe van heiligmaking.

NOOIT mag ons die eise van God losmaak van sy beloftes nie. Wat God saamgevoeg het, mag geen mens skei nie. Dit Geld ook t.o.v. die eis dat ons die sonde moet laat en die belofte van die Gees van ons Here Jesus Christus. Juis daarin lê die genadekarakter van ons evangeliese doopsformulier opgesluit: dat God, voordat Hy kom met sy eis van 'n vroom lewenswandel, word voorop gestel die belofte van die Gees van bekwaammaking, Hy wat ons bekwaam maak in Christus se redding ook van sondemag.

Hierdie gesig leer ons ons afhandlikheid van God ook in die eis van heiligmaking. Dit dwing ons genadiglik op ons knieë, biddende om die werking van die Heilige Gees. Doen u dit ook elke dag? Want sonder die *Heilige* Gees kan daar nooit 'n gemeenskap van *heiliges* wees nie.

Die sonde mag 'n vreeslike mag in ons lewe wees: Hoe moeilik is dit bv. nie om van 'n slegte gewoonte of 'n sondige karaktertrek ontslae te raak nie! En hoe onmoontlik lyk dit nie om 'n gebroke menseverhouding te herstel nie. Maar nooit is dit 'n hopelose saak nie: Die Gees is immer almagtig en Hy plant ons in in Jesus Christus en in Hom is ons meer as oorwinnaars. Immers, op Golgota het Hy getriomfeer oor Satan.

Laastens staan ons stil by:

2.3. die GRONDIGHEID van die heiliging (vv.10-11).

Wanneer die vroue met die efa aan die gesigseinder verdwyn, stel Sagaria die vraag: **Waarheen** bring hulle die efa? Daarop antwoord die engel: **Na Sinear!**

Om die volle betekenis van hierdie woorde te verstaan, moet ons nagaan wat **Sinear** beteken en dan vind ons in die Woord dat dit die landstreek is waarvan **Babel** die hoofstad is. Babel - dit is die plek waar die eerste anti-goddelike ryk in Genesis 11 gestig is (Gn.11) In die laaste Bybelboek is dit weereens simbool van die antichristelike mag, die plek waar die sondemag saambondel teen die koninkryk van God (Op.17, 18). Dwarsdeur die Bybel is Babel dus simbool van die ryk van die Satan en sy helse magte.

Daar, in die sentrum van goddeloosheid, hoort vrou "goddeloosheid" tuis. Daarheen moet sy: na die hel met die sonde! Laat sy na die duiwel vlieg, na die Satan en sy ryksgebied! Daar kan sy heers, maar nie in die Kerk nie, want daar regeer God! En daar, in Babel, moet vir haar 'n huis of 'n tempel gebou word! Laat hulle haar daar aanbid! Maar in Jerusalem, daar staan die tempel van die HERE! Daar, in die Kerk, moet Hy alleen gedien word!

Hier geld sekerlik die woord van Op.22:11. Wat die godevyandige wêreld betref: **Wie onreg doen, laat hom nog meer onreg doen; en wie vuil is, laat hom nog vuiler word.** Maar daarteenoor, in lyn met dieselfde vers, moet gelowiges groei in die heiligmaking. Daarom: **En laat die heilige nog heiliger word.**

Waar Christus heers, moet die sonde in ballingskap gaan. Koning Jesus verlos ons van die heerskappy van koning sonde. *Dit* beteken natuurlik nie dat ons as gelowiges nooit meer sondig

nie. Maar Paulus druk dit so uit: Laat die sonde nie meer **heers** in julle sterflike liggame nie (Rm.6:12). O, die sonde probeer nog daaglikse rewolusie stook, dit probeer om Christus van sy troon af stoot in ons lewens, maar deur die Gees kom dit **nie meer aan bewind** in oons bestaan nie. Anders gestel: 'n Gelowige val wel in die sonde, maar verval nie daarin nie. Ons het van harte berou oor die kwaad en daar is 'n sprake van 'n "die sonde hoe langer hoe meer haat en ontvlug." Dit is dan ook die teken dat die sonde nie meer in ons heers nie.

TWEE VROUE staan in die Woord teenoor mekaar:

Aan die eenkant is daar vrou "goddeloosheid", Babilon, die groot hoer en verleidster. Sy sal gaan van kwaad tot erger, maar wanneer die sonde volgroeid is en alle godevyandige magte saamspan teen die Lam, sal sy saam met alle sondaars in die poel van vuur gewerp word. Daar sal die duiwel, die dier en die valse profeet ook gevind word.

Aan die anderkant is daar die Bruidegom van Christus, die Kerk. Terwyl Babel groei in die ongeregtigheid, neem sy toe in heiligmaking en hierdie groeiproses gaan aan en moet aangaan, sê die doopsformulier, totdat ons, deur die werking van die Heilige Gees, "eindelik onder die gemeente van die uitverkorenes in die ewige lewe vlekkeloos gestel sal word."

In Op.21:1-2 en 8-10 sien Johannes die Bruid volgroeid, versier met heerlikheid, en die sonde volkome uitgebou. O, hoe moet ons nie na daardie dag uitsien nie: om volmaak voor ons geliefde Bruidegom te wees nie!

3. Slot.

Pleitende op sy belofte by ons in ons doop gegee, smekende dus om die Gees van heiligmaking, sal ons deur God self gereedgemaak word vir die Bruilofsmaal van die Lam. Op ons knieë ontvang ons dit. Daarom, op u knieë, gemeente.

AMEN.

Lig in die nag

Die Naggesigte van Sagaria

Naggesigte 8

AH Bogaards

2018

Lees: Sag.6:1-8

Teks: idem (naggesig 8)

Datum: 23 September 2018

Ps's: Ps.68:1,2,6; Sk.26:1,2,11; 68:9,10,11; 68:13,15.

1. Inleiding

God se volk is 'n bedreigde volk. Van alle kante word ons aangeval: van die buite-, maar ook van die binnekant. Aan die eenkant is daar die aanvalle van die wêreld met sy verlokking, maar ook sy haat wat dit oor Gods kinders uitstort - dit is die duiwelse Babel van twintigste eeu. Maar daar is ook die aanslag van binne: dwaallere, verleidende geeste, wat met die Babilon van ons tyd saamspan en gemene saak maak om die getroue volk van die HERE uit te roei.

Die aanskoue van dié enorme oormag - dit kan 'n mens so sielsbenoud maak: Wat kan 'n skamele handjievol gelowiges tog vermag teen so oormag? Maar dit maak hierdie laaste visioen juis so besonder troosryk: **Want Sagaria sien hoe die oorlogswaens van die HERE van die leërskaer uittrek, reeds aan die opruk is en besig is om die gerig te voltrek aan al ons en sy vyande.** Gode sy dank: Ons is nie alleen in ons stryd nie, maar die HERE van die leërskaer is met ons!

Na drie punte kyk ons:

1. Die HERE bevry sy volk deur gerig(v.1-3);

2. die HERE bevry sy volk deur die gerig van die GEES(vv.4-8); en
3. die HERE bring vir sy volk rus aan deur die gerig van die Gees(v.8).

2.1. Die HERE bevry sy volk deur gerig (vv.1-3)

Vir die soveelste maal in sy naggesigte slaan Sagaria sy oë op. Hierdie keer word sy blik na die **hemel** gerig. Wat hy dan te siene kry, is **twee berge van koper** en tussen die twee berge is die uitgang van die hemel, die poort van die paleis van die hemelse God.

Juis wanneer die profeet sy oë so na die hemel opslaan, kom daar vier waens met perde tevoorskyn. Hulle kom van die troon van die Here van die ganse aarde voor Wie hulle gestaan het (v.5). Voor elke wa is daar twee perde. Die eerste span is rooi, die tweede swart, die derde wit en die vierde gevlek.

Dié waens is egter nie gewone waens nie, maar **strydwaens**! Dit was die **oorlogswerktuie** van die ou tyd. Van strydwaens word daar in die Heilige Skrif meermale melding gemaak. Dit was rytuie op twee wiele wat gewoonlik deur twee perde getrek is. Die stryder wat in die wa gestaan het, is soms gehelp deur 'n koetsier wat die wa op die slagveld laat rondbeweeg het. Die strydwa was 'n gedugte oorlogswerktuig. So ver as wat dit gegaan het, het die strydwa dood en verwoesting gesaai. Die strydwa is egter nie net in die geveg gebruik nie: Die leëraanvoerder het dit ook na die oorwinning beklim om voor die juigende skare sy segetog te hou.

Die strydwaens nou waarvan die agtste naggesig melding maak, **kom van die God af**. Dit beteken: Dit is **oordeelswaens, oordeelswerktuie van die HERE, waarmee Hy gerig oefen op die aarde**.

Dit sal vir u des te duideliker word wanneer u let op die kleure van die perde wat die waens trek: Dit is rooi, swart, wit en bont. In Openbaring 6 kry ons 'n verklaring van die verskillende kleure, want ook daar is sprake van perde met dié besondere kleure en daar word spesifiek gesê wat elk van die kleure simboliseer:

1. **Rooi** dui op **bloedvergieting** en oorlog;
2. **swart** is die kleur van **hongersnood**;
3. **wit** simboliseer **oorwinning**, soos ook in ou Rome wit perde die segewa van die oorwinnaar by sy intog getrek het.

In **Openbaring 6** word die **wit perd eerste** genoem en volg die ander in die stoet, waardeur alreeds onmiddelik aangedui word **dat 'n Oorwinnaar deur die wêreld trek**, Wat al die rampe aanwend as sy instrumente om vir Hom die weg te baan. Hier in Sagaria 6 gaan rooi en swart voorop om aan te dui dat hulle baanbrekerswerk doen, terwyl die witte dan die volkome seëpraal vir die Here behaal;

4. **bont**, die laaste, vierde kleur, wys op allerlei **pessiektes**, nog wapens dus in die triomftog van ons God en Koning!

Dat daar **vier waens** is - die vier slaan weer op die **vier hoeke of windrigtings van die aarde**. D.w.s. die HERE se gerig gaan uit oor die ganse aarde.

Dit bring ons by die tweede:

2.2. Die HERE bevry sy volk deur die gerig van sy Gees (vv.4-8)

Nadat hy 'n blik op die strydwaens en hulle veelkleurige perde gewerp het, verlang Sagaria weer van die tolkengel. Dit kry hy ook, want die engel verklaar: Hierdie vier strydwaens **is die vier winde van die hemel** (v.5).

Reeds in die vorige naggestig(5:9) het ons gesien dat **wind** in die Bybel dikwels simbool van die **Heilige Gees** is. Hier in naggestig agt is dit ook die geval.

Dit blyk dus dat die **taak** van die vier waens is om die Gees van die HERE te dra na die vier hoeke van die aarde.

Dit laat onwillekeurig die vraag by 'n mens opkom: Maar watter verband is daar tussen die Gees van die HERE en die oorlogswaens, wat die Gees meevoer en neerlaat in die land van die noorde? Is dit nie 'n groot kontras nie: die vredebrengende Gees en die dood en verwoesting saaiende waens? Nee, beslis nie!

O, sekerlik word Hy aan ons voorgehou as die **Gees van die lewe in Christus Jesus**. Hy is immers die Gees van die wedergeboorte So sien ons Hom in die Bybel aan die werk **as lewebrengende Gees**. **MAAR** ons sien ook nog 'n ander sy van sy werk in die Heilige Skrif: In **Jes.4:4** word Hy die **Gees van strafgerig en die Gees van uitdelging** genoem. Daar word Hy dus aan ons voorgehou nie as die Gees wat lewe skenk nie, maar die **Gees wat die dood bring**. So word Hy ook in ons teks geteken: nie as die Gees van verlossing nie, maar as die Gees van verderf.

Waar gaan die Gees die skale van God se toorn uitstort? Oor die hele wêreld het ons gesien, want juis daarom was daar sprake van vier waens. In vers 8 word egter gesê dat die Gees tot rus kom in die land van die noorde, dit is **Babel**.

Waarom word nou Babel hier uitgelik? Dit is sekerlik nie sonder rede nie. Immers, **Babel** is in die Woord **simbool van die Gode- en Kerk-vyandige wêreldmag, beeld van die ryk van die antichris** wat poog om die Lam van sy troon te stoot. Dwarsdeur die Bybelse geskiedenis is Babel daarom 'n verskriklike bedreiging vir die Kerk. Daar het die magtigste vyand altoos sy sentrum gehad.

Hoe 'n bemoedigende gedagte moes dit daarom nie vir Sagaria se tydgenote gewees het - en vir ons - nie, om te hoor dat die HERE daarheen sy gerigswaens laat opruk nie. Ja, daarheen stuur die HERE twee waens, die swarte, die wa van die dood, en die witte, die triomfwa, agterna. Dit is 'n besonder sinvolle gedagte dat die wit perde na Babel gestuur word, want dit wil sê: Juis daar, waar die mag van die vyand die sterkste was, sal die HERE die mees volslae oorwinning behaal.

Maar op nog 'n ander land word ons aandag ook gevestig: die land van die suide, dit is **Egipte**. Daarheen trek die bont perde uit. Hier is weereens nie sprake van willekeur nie. U weet immers dat **Egipte die land van slawediens** was, die plek waar Farao probeer het om die volk van God uit te roei. Ook dié land staan dus in die Bybel as **simbool van die magte wat daarop uit is om die Kerk uit te vernietig**.

Vir die volk van God nie net in die tyd van Sagaria nie, maar van alle eeue, is **dié laaste naggesig** enersyds dus besonder **bemoedigend**, want dit toon ons, omring deur vyande en aangeval van alle kante, dat die HERE dit nie ongewreek laat nie, maar alreeds trek sy oordeelswaens uit. Alreeds is Hy besig om sy oordeel te voltrek en alles stuur af op die finale gerig oor al sy en ons vyande.

Andersyds hou hierdie visioen egter 'n **dringende waarskuwing in vir die Jode wat in Babel** agtergebly het en vir 'n Kerk wat soos Babel geword het: ***Gaan uit haar uit, my volk, sodat julle nie gemeenskap met haar sondes mag hê en van haar plaë ontvang nie*** (Op.18:4)."

Die laaste wat ons hoor, is:

2.3. Die HERE bring vir sy volk rus aan deur sy Gerigsgees(v.8)

Die **triomflied** - so kan ons hierdie naggesig ook in 'n sekere sin beskryf - eindig op 'n hemelhoë noot: **Die Heilige Gees kom tot rus in die land van die noorde!**

Om hierdie woorde ten volle te verstaan en te waardeer, moet ons **terug na naggestig nommer een**: Daar het dit ook gegaan oor perde wat op pad was, perde wat die hele aarde deurkruis het. Dit was 'n verkennerpatroillie. Hulle verslag van die gang van sake in die wêreld was egter so bitter terleurstellend: ***Ons het die ganse aarde deurkruis, en kyk, die ganse aarde is stil en rustig*** (1:11). Dit wil sê: Daar gebeur geen wêreldskokkende dinge nie. Die wêreldmag voer nog onbeperk en ongeskok heerskappy. Daar is **nog geen teken dat die HERE toeslaan op die magte wat sy Kerk onderdruk en bedreig nie**. Toe het die Engel van die HERE, Jesus, gekom met 'n hartstogtelike voorbede: **Hoe lank nog, HERE?** Hoe lank nog sal hierdie situasie voortduur? Sal die profesie van Haggai dat God hemel en aarde sal beweeg terwille van sy tempel, sy Kerk, dan nooit vervul word nie? Daarop het die HERE geantwoord: ***Ek ywer oor Jerusalem met 'n groot ywer*** (1:14). Ek sal metterdaad hemel en aarde laat beweeg.

En in die laaste naggestig sien ons inderdaad die **vervulling van die belofte en die verhoring van die gebed van ons Here Jesus Christus**: Die Gees van God hét inderdaad hemel en aarde beweeg en het nou tot rus gekom in die land van die noorde en dit is die uiteindelijke rus. Die rus van **Sagaria 1 was die stilte voor die storm**, maar die **rus van Sagaria 6 is die stilte na die storm**. Dit is die rus wat ook oorbly vir die volk van God. As die vyande van God verdelg is, as die goddeloses nie meer sal wees nie, sal die volkome rus van die ewige Kanaän aanbreek.

Dit was vreeslike dinge wat Sagaria te sien gekry het. Wie beef nie by die aanskoue van die gruwelike oorlogstuig nie? Maar hierdie dinge moet ons harte ook laat tril van vreugde, want wanneer ons sien hoe dié profesie rondom ons in vervulling gaan in die gestalte van oorloë en wêreldrampe, weet ons: Dit is geboortepyne. Straks sal uit hierdie barensweë te voorskyn kom God se nuwe wêreld.

Ook Jesus het aan sy Kerk gesê: Daar sal oorloë wees en gerugte van oorloë en die een nasie sal teen die ander opstaan en daar sal hongersnode wees en pessiëktes en aardbewings op verskillende plekke (Mt.24:6,7). Dit is om van bang te word wanneer ons in ons tyd sien hoe dié dinge gebeur. Tog maak dit ons ook bly, want daarin hoor ons die naderende voetstappe van ons Bruidegom. Daarby weet ons: In hierdie gerigte is God verlossend aan die gang met sy volk en is die Gees besig om, al oordelende, heen te werk na die salige rus. Daarom, verheug u met bewing, want uit hierdie wêreldchaos sal die nuwe aarde onder die nuwe hemel tevoorskyn tree. Die nag het ver gevorder, dit is byna dag. Voor gloor die dageraad van 'n nuwe môre.

Intussen is die Gees van oordeel en gerig nog aan die gang in ons dae. Die een volk gryp die ander aan die keel. Die een ramp volg op die ander. Ons hoor van aardbewings en die pessiectes soos vigs, van droogtes en oorstromings. Dit beteken: Die Gees is nog aan die werk en Hy sal nie tot rus kom voordat al sy en sy volk se vyande vernietig is nie. Dan eers sal die groot rus uiteindelik aanbreek.

Intussen moet ons in die tekens van die tye voorbodes sien van die rus wat daar oorbly vir die volk van God. Dit is soveel bewyse dat die Gees van ons Here Jesus reddend aan die gang is en heenspoed (v.7) na die voltooiing van sy arbeid. Daarom het Jesus ook gesê: Moenie bang wees wanneer julle al hierdie dinge sien gebeur nie.

3. Slot.

Sagaria 1 het begin in die nag. Sagaria 6:8 sê: Die nag is verby. Die dag is daar. Die Gees kom tot rus.

AMEN.